

சௌவந்த

வெகுதானிய ஜப்பாஸ்.

கூவ வளர்ச்சி கருதிய சேய்தி நூல்
மாக இதழ்

கொழும்பு கதிரேசன் வீதி

அருள்மிகு பூரி கதிர்வேலாயுத சுவாமி கோயில் கல்யாண மண்டபத் திறப்பு விழங்
சறுப்பதுழ்

கைவ நீதி

பொருளடக்கம் :

1.	பாடும் பணி	ஆசிரியர்	1
2.	கொழும்பு அருள்மிகு கதீர் வேலாயுத சுவாமி கோயில். பண்டிதர் சி. அப்புத்துரை		2
3.	இயற்கையிலே சிவமய ஏற்றம். பண்டிதர் ச. சுப்பிரமணியம்		5
4.	தமிழைத் தமிழாக அறிவோம். இலக்கிய கலாநிதி பண்டிதர் மு. கந்தையா		9
5.	இலக்கிய கலாநிதியர் இருவர். ஒரு மாணவன் சி. அப்புத்துரை		18
6.	புலனைந்தும் வென்றான்தன் வீரமே வீரம். முருக வே. பரமநாதன்		21
7.	விடந் தீர்த்தது. வித்துவான் வ. செல்லையா		24
8.	வேதோ (அ) கிலோ தர்மமுலம். சிவபூஷி பாலரவி சங்கரக் குருக்கள்		26
9.	வினாவிடைகள். மாதினி		27
10.	திருவிளையாடற் புராணம் : வெள்ளியம்பலத் திருக்கூத்தாடியமை. கூடலான்		28
11.	திருவாசகச் சீந்தனை: திருக்கோத்தும்பி பாண்டிதர் சி. அப்புத்துரை		30
12.	பஞ்சபுராண மனனப் போட்டி. கோட்டக்கல்வி அதிகாரி க. சீனிவாசகம்		33
13.	கதிரேசன் வீதி ஸ்ரீ கதீர்வேலாயுத சுவாமி கவிதாஞ்சலி. பண்டிதர் சி. அப்புத்துரை		34

கைவநீதி இதழில் வரும் கட்டுரைகளிலுள்ள கருத்துக்களுக்குக்
கட்டுரை ஆசிரியர்களே பொறுப்பாளிகளாவர்

- இதழ் நிர்வாகிகள்.

சிவமயம்

"மேன்மைகொள் சைவநீதி விளங்குக உலகமெல்லாம்

சைவாசித்

மலர் 2 வெகுதானிய ஜப்பசி சைவசமய வளர்ச்சி கருதி வெளிவரும் மாத இதழ் இதழ் 7

கௌரவ ஆசிரியர்
சைவப்புலவர்மணி
வித்துவான்
திரு. வ. செல்லையா

நிர்வாக ஆசிரியர்
திரு.செ. நவநீதகுமார்
42. ஜானகி லேன்,
கொழும்பு 04.

பதிப்பாசிரியர்
திரு. மு. கெளரிராஜா.

பாடும் பணி

இறைவன் அருள் பெறப்பல மார்க்கங்கள் உண்டு. ஒவ்வொரு யுகத்திலும் ஒவ்வொரு மார்க்கத்தை அனுட்டித்து அவன் அருள் பெற்றனர். கிரேத, திரேத, துவாபர யுகங்களில் தவம், யாகம், போன்றவற்றைச் செய்து இறையருள் பெற்று வேண்டியவற்றை வேண்டியாங்கு பெற்றனர்.

கடையுகமான இக் கலியுகத்தில் இலகுவான முறையிலே இறையருள் பெறும் வழி ஒன்று உண்டு. ஏழிசையாய் இசைப்பயனாய் இருக்கும் இறைவனைப் பாடிப்பரவுதலே அவ்வழியாகும். "வாயாரத் தன்னடியே பாடும் தொண்டர் இனத்தகத்தான் இறைவன் . அவன் பாடுவார், பசி தீர்ப்பான். பண்ணென்ற இசை பாடும் அடியவற்கு மண்ணின்றி விண்கொடுக்கும் மணிகண்டன் அவன்.

இலங்கை வேந்தன் கைலை மலையைப் பெயர்த்த வேளை இறைவன் காலான்றித் தடுத்தான். மன்னன் கைகள் மலையுள் அமிழ்ந்த வேதனையால் அழுதான். இறைவனைப் பாடினால்தான் இத்துன்பத்தில் இருந்து விடுபடலாம் என அறிந்து சாமகானம் பாடி இறைவனைத் துதித்தான். இறைவனும் மகிழ்ந்து வாரும் முக்கோடி வாணாரும் கொடுத்தான்.

பணிகளுட் சிறந்தது பாடும் பணி. "பாடும் பணியே பணியாய் அருள்வாய் என்பர் அருணகிரிநாதர். பண்ணொர்ந்த தமிழ்ப் பனுவல் பாடி நாமும் நலம் பெறுவோம்.

கொழும்பு கதிரேசன் வீதியஸ் அருள்மிகு ஸ்ரீ கதீர்வேலாயுத சுவாமி கோயில்

பண்டிதர் சி. அப்புத்துரை

ஆலய தரிசனம்

சிவபூமி என்று என்னைத் தகுந்தது கொழும்பு மாநகர். அங்கே கதிரேசன் வீதியில் 1810 வரையில் ஆரம்பமாகிய சிவவழிபாட்டுத் தலமே, இன்று அருள்மிகு ஸ்ரீ கதீர் வேலாயுத சுவாமி கோயில் என்று வானளாவி நிற்பது. கருணைப் பொழிவினால் மக்கள் உள்ளங்களில் நீக்கமற நிறைந்திருக்கும் ஆலயம் அது. தெய்வீகம் பரிமாரிக்கும் ஆலயங்களுள் ஒன்று என்று கூறுவதும் பொருத்தமானதே!

கண்டார் மனதைக் கவரவல்ல அருமையான பிரபையுடன் கூடிய இந்த ஆலய முன்றிலில் மூன்று வாயில்களை மேலடுக்காகக் கொண்ட கண்கவர் சிற்ப வேலைகளுடனான கோபுரம் எம்மை வரவேற்கின்றது. கோபுரத்திற்கு வெளியே எம்மைத் தூய்மை செய்து கொள்கின்றோம். கோபுரத்தை வணங்கி உள்ளே நுழைகின்றோம். அருளாட்சியால் அடியரை அராவணைக்கும் கொடிமாத்தடி ஆணைமுகன் தரிசனம் முதலிலே கிடைக்கின்றது.

முதல்வனை வணங்கி
நிமிர்கின்றோம். நீண்டுயர்ந்த
கொடிமாம்; பதினாறடி
மூன்றங்குல உயரமானது
என்று தெரிந்து கொண்டோம்.
முன்னே பலிபீடம்; அதன்
முன்னே மழுரம். அவற்றைத்
தரிசித்துக் கொண்டு கார்ப்பக்
கிருகம் நோக்கிச்
செல்கின்றோம். அங்கே அந்த
மண்டபத்திலிருந்து உள்ளே
செல்வதற்குரிய வாயிலின்
தெற்கில் விநாயகனும்
வடக்கில் முருகனும் கிழக்கு
நோக்கிய சிறிய சந்திதிகளில் அமர்ந்துள்ளனர். அந்த

வாயிலினாடு உள்ளே சென்றால், கருவறையில் நுழையும் வாயிலருகே தென்புறமாகச் சதாசிவ மூர்த்தமாகிய சிவவிங்கத்தைத் தரிசிக்க முடிகின்றது. அடுத்தது கருவறை. அங்கே நல்லை முருகானலயத்தைப் போன்று வேல் இருப்பதைக் கண்டானந்திக்க முடிகின்றது.

தொடர்ந்து உள்வீதி வழியாக வலம் வருகின்றோம். பாகசாலை, அலுவலகம் என்பவற்றைக் கடந்து தென்மேற்கினை அனுகுகின்றோம். அங்கே, முத்தமிழ் அடைவினை முற்படு கிரிதனில் முற்பட எழுதிய முதல்வனைத் தரிசிக்கின்றோம். கிழக்கு நோக்கிய சந்திதியிலுள்ள விநாயகனுக்குப் பக்கவில் கிழக்கு நோக்கியவாறேயுள் இராஜ ராஜஜேஸ்வரி சந்திதி, கஜலட்சுமி, மகாவிஷ்ணு சந்திதி என்பவற்றையும் மேற்கு வீதியில் வணங்கிக் கெல்கின்றோம். வடக்கு வீதியில் தெற்கு நோக்கியவாறு ஆறுமுக சுவாமி, நடராசர், முத்துக்குமார சுவாமி சந்திதிகளும் காட்சி தருகின்றன. வடக்கிழக்கில்

நவகோள்கள் தாபனமும்,
அந்த அமைப்பின்
தென்கிழக்கில் மேற்கு
நோக்கிய வாயிற் சந்திதியில்
நாழியுர்த்தியாகிய வயிர-
வரும் அவருக்குத் தெற்கில்
நாகதம்பிரானும் அமர்ந்தருள்
பாலிக்கின்றனர்.

இ றி தி யி ஸ் ,
வழிபாட்டுப் பயணத்
தந் தருஞ மாறு
வேண்டுதற்கு ரியரான
சண் டே சுரரைக்
கோழுகைக்குப் பக்கவிலே
கண்டு வேண்டுக்
கொள்கின்றோம்.

வரலாறு

1810 வரையில் இந்த ஆஸ்ய வழிபாடு ஆரம்பித்திருக்கலாம் என்பது தவிர வேறு எந்த ஆரம்ப காலச் செய்தியையும் சொல்ல முடியவில்லை. மூன்று முறை கும்பாபிஷேகம் நடை பெற்றதாகத் தெரிகிறது. நயினை சிவபூர்ணி ஐ.கைலாயநாதக் குருக்கள் தலைமையிலமைந்த சிவாச்சாரியர்கள் 1966 இல் முதலாவது கும்பாபிஷேகத்தை நடைமுறைப்படுத்தியுள்ளனர். இரண்டாவது கும்பாபிஷேகம் 1980 இல் நயினை சிவபூர்ணி கவாமிநாத பரமேஸ்வரக் குருக்கள் தலைமை தாங்கிய அர்ச்சகர்களால் நிறைவு செய்யப்பட்டது. மூன்றாவது கும்பாபிஷேகமும் 1993 இல் நயினை சிவபூர்ணி கவாமிநாத பரமேஸ்வரக் குருக்கள் தலைமை தாங்கிய அர்ச்சகர் சபையினாலேயே நிறைவு செய்யப்பட்டது.

நித்திய பூசை:

ஆஸ்ய பிரதம குருவாய சிவபூர்ணி ச. சடானந்தக் குருக்கள் அவர்களாலும், உதவியாளர்கள் சிவபூர்ணி சிவகுகக் குருக்கள், சிவபூர்ணி ப. நாகேஸ்வரசுர்மா, சிவபூர்ணி சி. தீவிபன் சர்மா, சிவபூர்ணி எஸ். கருணாகரன் சர்மா என் போராலும் நித்திய பூசைகள் நிறைவு செய்யப்படுகின்றன.

மஹோற்சவம்:

வைகாசித் திருவோணத்தில் தேர்த் திருவிழா நடை பெறக் கூடிய வகையில் மஹோற்சவ விழா ஆரம்பாகிப் பத்துத் தினங்கள் நடை பெறும். தேர்த்திருவிழா ஒன்பதாவது நாளாகவும் தீர்த்தம் பத்தாவது நாளாகவும் நடைபெறும். தேர்த் திருவிழாவன்று 27 ஆடி உயர்மான சித்திராத் தேரிற் சண்முகரும். மற்றொன்றில் அப்பாஞும் இன்னொன்றிற் சண்டேகாருமாக மூன்று தேர்களில் உலா வருவார். மஹோற்சவ நிறைவில் திருக்கல்யாணம், பூங்காவனம், வயிரவர் மடை என்பன முறையே அடுத்த அடுத்த தினங்களில் நடைபெறும்.

விசேட திருவிாழக்கள்:

சித்திரை வருடப்பிறப்பு, சித்திரைச் சித்திரை, சித்திராப் பூரணை, வைகாசி விசாகம், ஆடு அமாவசை, விநாயக சதுர்த்தி. கேதார கெளரி விரத அனுஷ்டானம், நவராத்திரி, கந்த ஷஷ்டி, திருக்கார்த்திகை, விநாயக விரத அனுஷ்டானம், திருவெம்பாவை, தைப்பொங்கல், தைப்பூசம், சிவராத்திரி, மாசிமகம், பங்குனி உத்தரம், திருத்தொண்டர் திருநாள்கள் இங்கு கொண்டாடப்படுகின்றன.

வடக்குத் திசையில் ஒரு வரகனசரலை

ஸ்ரீ கதிர்வேலாயுத சுவாமி உலா வருதற் கென அமைந்த வனப்புமிகு வாகனங்கள், கோயிலின் உள்வீதி வடக்குச் சுவருக்கு வெளியே அமைந்ததொரு நீளமான மண்டபத்திலே நிறைந்துள்ளன. மூலமூர்த்தியும், பரிவார மூர்த்தியரும், காலத்திற்குக் காலம் வெவ்வேறு வாகனங்களில் உலா வரக்கூடிய வகை, அழைகாளிர் வாகனங்கள் பலவாக உள்ளன. தனிக் குதிரை, இரட்டைக் குதிரை, யானை, மழுரம், கடா, சர்ப்பம் என்று அவை எண்ணப் பெறும். சூர சம்ஹார விழாவிற்கான அமைப்புகளையும் காண முடியும்.

2 யிர்ப்புடனாகியுள்ள ஓவியங் கண்டோம்

கொழும்பு கதிரேசன் வீதி, கதிர்வேலாயுத சுவாமி ஆலய உள்வீதி உயிரோவியங்களினாலும் பரிமளிப்புப் பெறுகின்றது. முருக பிரபாவத்தைப் பல வழிகளாலும் உணர வைக்கவல்ல உயிரோவியங்கள் அவை. தென் கிழக்கிற் பாகசாலை அலுவலகம் என்பவற்றின் வாயில் மேற் சுவரில் சூரியன், தூர்க்கை, இலக்குமி, சாஸ்வதி எனுந் திருவடிவகளுடன் ஆரம்பமாகித் தொடர்கின்றது. தெற்கு வீதிச் சுவரில் விநாயகனும் முருகனும் சிவபூசை செய்யும் காட்சி உள்ளத்தை ஈர்ப்பதாக அமைந்துள்ளது. அப்பால் முருகன் ஆறுபடை வீடுகள் திருப்பாங்குன்றம், திருச்செந்தூர், பழனி, சுவாமிமலை, திருத்தணிகை, பழுமுதிர்சோலை, என்பவற்றைக் கண்டு மகிழ்கின்றோம். கஜலட்சுமியையும், மாம்பழும் பெற்ற வரலாற்றுச் செய்தியையும், முருகனுக்கு அம்பாள் வேல் கொடுத்த சங்கதியையும் பார்த்து மகிழும் வாய்ப்புங் கிடைகின்றது. முருகன், பிள்ளையார், ஜயப்பன், கருடாழ்வார், அனுமன், அனந்தசயனம், சிவதாண்டவும் எனும் ஓவியங்களையும் வடக்குப்புறத்திற் பார்த்து மெப் மறக்கின்றோம்.

பொதுவாகவே, கதிர்வேலாயுத சுவாமி ஆலயம், மக்கள் உள்ளங்களைக் கவர்ந்து தெய்வீகத்துடன் ஒன்றுபடச் செய்யும் இயல்யுடையது என்பது ஜயத்திற்கிடமில்லாத கூற்று, என்பதை அங்கு சென்றவர்கள் மறுக்க மாட்டார்கள்.

கவின் பெறுவனப்பு வாய்ந்த கல்யாண மண்டபம் ஒன்று

ஹி கதிர்வேலாயுத சுவாமி ஆலய வாகனசாலையில் மேற்புறம் நோக்கிச் செல்வோம். கட்டிடத்தின் இரண்டாவது மாடி; அது ஒரு மண்டபந்தானா! அப்பெப்பா!! என்ன அழகு!!! என்ன அலங்காரா அமைப்பு; எதை முதலிலே சொல்வதென்றே தெரியவில்லை!

கிழக்கு மேற்காக 116 அடி நீளமான மண்டபம்; இருபத்தெட்டாடி அகல முடையது. மேற்புறம் அலங்கார மாதிரிகளால் நிறைந்தது. சொக்கட்டான் அமைப்புடன் கூடிய வளைவுகளையுடையது. எங்கள் மனங் கொள்ளக் கூடிய இலகு வண்ணங்கள், ஒரே வண்ணம் எளிமையாகவும், கூடிய நிறம் பொருந்தியதாகவும் பயன் கொண்டிருக்கும் சைத்திரீகரின் திறமையை, கலைத்துறை நுண்மான் நுழைபுலத்தை என்னென்பது? சுவர்ப் பக்கம் யாழி அமைப்புக்கள். தளம் முழுமையாக “மாபிள்” கல்பதிக்கப்பட்டுள்ளது. மண்டபத்தில் மேற்குப் பகுதியில் ஒரு மேடை. அதுவும் அலங்கார வேலைகளுடன் கூடியது. தாமரை மலர் போன்றதொரு காட்சி. கண்கொள்ளக் காட்சி. கொழும்பு மாநகரின் அருமந்த கல்யாண மண்டபம் என்னுந் தரத்தை இது பெற்றுக் கொள்ளும் என்பதை யாரும் மறுக்க மாட்டார்கள்.

இதற்குக் கீழேயுள்ள முதலாவது மாடி உணவுத் தேவைகளை நிறைவு செய்வதாக அமையும். இந்த மண்டபமும் மிக அழகியதாக அமைக்கப்பட்டுள்ளது.

இயற்கையிலே சிவமய ஏற்றம்

பண்டிதர் ச. குப்பிரமணியம்

“ எல்லாம் சிவமென்ன நின்றாய் போற்றி என்பது அருளாளர் அமுதவாக்கு. நம்மவர் எதை எழுதத் தொடங்கும் போதும் விக்கினம் தீர்த்தருள்க எனப் பிள்ளையார் சுழி எழுதுவர். தொடர்ந்து சிவமயம் எழுதியே ஆரம்பிப்பார். இதன் நோக்கம் முன் வந்த அருளாளர் கூற்றின் அத்திவாரத்தில் வந்த மரபோயாம். அறிந்தோ அறியாமலோ சிவமயம் என்று ஆரம்பம் செய்தால் நற்பயன் உண்டு. நெருப்பைச் சுடும் என அறிந்து தொடினும் அறியாது தொடினும் அது கடுவது தப்பாது. அது போலவும் நஞ்சையோ அமுதயோ அறிந்தோ அறியாதோ உண்ணினும் பயன்தரும். ஆனால் இன்று இவ்வழக்கமும் மரபும் அருகி வருவது கவலைக்குரியது.

மங்கலம், சுபம், நன்மை, பேரானந்தம் உண்மை எனப் பல பொருள் தருவது சிவம் என்ற சொல். மெய்யனார்வு வாய்க்கும் நிலை பெற்றோர் எல்லாம் சிவமெனவே காண்பார் – உமாபதி சிவம்.

“உள்ளும் புறமும் ஒரு தன்மைக் காட்சியருக்கு எள்ளும் திறம் ஏதும் இல்”

என்பார் திருவருட்பயனில். மற்றோர் வகையில் அனைத்திலும் தன்னையும், தன்னில் அனைத்தையும் காணும் நிலை எனவும் சொல்வார்.

இம்மெய்யனார்வுக் காட்சியின் பிரதி பிம்பமாக வெளி வந்ததே அப்பார் சுவாமிகள் அருளிய திருவையாற்றுப் பதிகம். கயிலாய நாதன் அருள்வழியே ஆடி அமாவாசை நாளிலே திருவையாற்றிலே கயிலைக் கோவிலில் அம்மையப்பார் வீற்றிருக்கும் திருக்கோலக் காட்சியைத் தரிசிக்கப் பெற்றார். அங்கே ஆலயப் புறச் சூழலிலே

கண்டவையும் அவருக்குச் சிவமயமாகவே காட்சியளித்தன. அந்திலையில்

“மாதர்பிறைக் கண்ணியானை மலையான் மகனோடும் பாடு..... காதல் மட்ப்பிழோடும் களிறுவருவன கண்டேன்”

கண்டேன் அவர் திருப்பாதம் கண்டறியாதன கண்டேன்”

“கோழி பெட்ட யொடும் சூடிப்பினைந்து வருவன கண்டேன்”

“பேட மயிலோடும் சூடிப் பினைந்து வருவன கண்டேன்”

“இளமண நாகுதமுவி ஏறுவருவன கண்டேன்”

என இவ்வாறே பதிகம் முழுவதிலும் சொல்லி அவ்வனைத்திலும் கயிலாயநாதரின் திருவடிகளையே - அவர்கள் திருக் கோலத்தையே - சிவத்தையே கண்டேன் என அருளிச் செய்கிறார். இதுவே உண்மையான காட்சியாக உளதாதல் வேண்டும்.

வேதாந்தத் தெளிவான சைவ சித்தாந்தத்தின் தீர்ப்பு இதுவே. இவ்வண்மை பெரிய புராணத்திலும் தெளிவறக் காணப்படுகிறது. இயற்கை வர்ணனைகள் அனைத்திலும் காணலாம்.

அதைப் போலவே அதிமதுரச் செந் தமிழ்க்காப்பியமான கந்த புராணத்திலும் காட்சி தருகின்றதை நோக்குவாம்.

உற்பத்தி காண்ட ஆரம்பம் ஆற்றுப்படலத்தில் சில காட்சிகள் “தொண்டை நாடு சான்றோருடைத்து” எனப் போற்றப்படும் சீர்மையது. அங்கு நந்தி மலை என ஒன்றுண்டு. அதில் பருவகால மழை பெய்கிறது.

வெகுதானிய ஜப்பசி

சைவ நீதி

அது கச்சியப்பரின் அகக் காட்சியில் தெரிகிறது;
சொல்கிறார்:

“பூட்டு கார்முகம் தன்னொடும் தோன்றிய புயல்வாய்
ஊட்டு தண்புள் நந்தியங் கிரிமிசை உகுத்தல்

வேட்டு வக்குலத் திண்ணனார் மஞ்சனம் விமலற் (கு)
ஆட்டு கின்றதோர் தனிச்செயல் போன்றுளதன்றே”

(பூட்டு கார்முகம் - நாண்பூட்டியவில்லு. புயல் - முகில். ஊட்டு - உணவு. கிரி - மலை. உகுத்தல் - பொழிதல். திண்ணனார் - கண்ணப்ப நாயனார். மஞ்சனம் - அபிஷேகம். விமலன் - சிவன்)

பொருள் : வானவில்லோடு காணப்பட்ட முகில் தான் கடல்லே பருகிக் கொண்டுவந்த குளிர்ந்த நீரை நந்திமலை மீது உமிழ்வது போலம் பொழிந்த காட்சியானது, வேடர் குலத்தவரான திண்ணனார் தம்வாயிலே மொண்டு கொண்டு வந்த நீரைத் திருக்காளத்திச் சீவனது முடியிலே உமிழ்ந்து அபிஷேகம் செய்வதாகிய ஒப்பற்ற செயல் போன்றிருந்தது.

கண்ணப்பரிடம் இருந்தது போலவே முகிலிடத்தும் கருநிறமும் வில்லும் அம்பும் பிரதி பயன் கருதாத பரோபகார நிலையும் உலகை நீராட்டி உணவுட்டுஞ் செயலும் பொதுத் தன்மையாக இவ்வுடையிலே பொருத்திச் சிவக்காட்சி தெளிகிறது.

“கொங்கு ஸாமலர்க் கொன்றை கூவிளை குரவழினை
பொக்குமாகனம் தாதகி பாடலம் புண்ண
துங்கமார் திருத் தலைமிசைக் கொண்டுறும் தொடர்பால்
ஏங்கள் நாயகன் தன்னையும் ஒத்ததவ்வருவி.”

அபிஷேகத்தையடுத்து நடைபெறுவது அலங்காரம். இறைவன் திருமேனியில் மலர்மாலை மற்றும் அணிகலன் சாத்துவா். மலையில் அருவிகள் இழிந்து வருகின்றன. அவற்றுடன் பல்வேறு மலர்களும் அள்ளுண்டு வருகின்றன; இக்காட்சி கொன்றைமலர் முதலாகப் புண்ண மலர்வரை

இடையிலே பாம்பும் - மாகணம் - உட்படச் சிவனுக்குரிய அணிகள் பலவும் அருவி நீரின் மேலே மிதந்து பொருந்தி வருதல் அலங்காரமாகிச் சிவம் மலர்கிறது.

அடுத்து இவ்வாறான சிவத்திருக் கோலம் தரிசிக்கப் பெற்ற மெய்யன்பர் மனநிலை காணப்படுவதையும் பார்ப்போம்.

“திருகின்றசிற் றுண்டுகொண்டொலிபுனர் சடை மேல் மதுரை நாயகன் மண்கமந்திட்டமா நதியின் முதிரும் முத்தமிழ் விரகனது ஏடன மொய்மின் எதிர்புகுந்திடப் போவது பாலியாமியாறு.”

(சிற்றுண்டி - பிட்டு, புனர்சடை - கங்கைச் சடை. மதுரைநாயகன் - மதுரை ஆலவாய்ப்பெருமான் - நதி - வைகை. முத்தமிழ் விரகன் - திருஞான சம்பந்தர்.)

திருவாலவாய்ச் சோமசுந்தரப் பெருமான், செம்மனச் செல்விக்குக் கூலியாளாய் அவள் தந்த உதிர்ந்த பிட்டையே கூலியாகப் பெற்று உண்டு மகிழ்ந்து மண்கமந்து அடைத்த வைகையாற்றிலே, சமணரோடு நடத்திய புனல்வாதத்திலே திருஞானசம்பந்தப் பிள்ளையார் பாடிய பாகரப் பதிகம் எழுதிய ஏடானது ஆற்று நீரிலே ஈர்த்துச் செல்லப்படாது எதிர்த்துச் சென்றது போலவே, திரண்டு வரும் மீன்கள் எதிர் நீச்சலிட்டுச் செல்லப் பாலியாறு சென்றது.

இப் பாடலிலே பெரிய புராணம், திருவிளையாடற் புராணம் இரண்டும் இணைவது கங்கை யமுனை இணைவது போன்றும் அடுத்து சோனை நதியின் இணைப்புப் போன்று கந்தபூராணக் காட்சி இணைவதும் திருவருட் சேர்வே. திரிவேணி சங்கமம் போல மூன்று வர்ணமும் மும்மூர்த்தி வர்ணமே.

சம்சாரம் என்ற வெள்ளப் பெருக்கு எத்துணை வேகமாகப் பெருகிவரினும் மெய்யன்பாக்களின் உள்ளம் அதில் ஈர்ப்புண்ணாமலே சிவசிந்தனையோடு தொடர்பாய் எதிர் நீச்சல் போட்டுச் செல்லும் இலக்கை அடையும் என்பதை ஏடும் மீணும் ஆகிய இரு உவமைகளால் உணரவைத்தல் உள்ளுதோறும் உவப்பூறுவிக்கும்.

அடுத்து இவற்றோடு எண்ணிப் பார்க்கும்படி எதிர் மறையான ஒரு செய்தியை ஆற்றின் செயலிலேயே தெரிவிப்பது நோக்கலாம்.

“மாறாடு மள்ள ருய்ப்பு மருத்து நிறைந்து விஞ்சி ஏறிய நாரம் மீட்டும் இருங்கல் நோக்கிச் செல்லும் வேறுகொள் புலன்வென் ரோரும் மேலைநல் நெறியும்த் தாலும் தேறிய உணர்வி லாதோர் செல்வழிச் செல்வ ரன்றே.”

பகை எதிர்த்து அழிக்கவல்ல தீர்க்களாகிய மள்ளர்கள் தடுத்து மருத வயல்களுக்கு வழிப்படுத்த ஏறிச்சென்ற ஆற்று நீரானது (நாரம்) வரம்பிலே அடங்காது மிஞ்சி வெளியேறி மீண்டும் கடலை நோக்கி இழிந்து பாய்ந்து சென்றது; இது எங்களமிருந்ததெனில்

மெய்யுணர்வுக்கு வேறுபட்டுள்ளும் இழிவான ஜம்புல ஆசைகளை வெற்றி கொண்டு மெய்யுணர்ந்தோர் உயர்ந்த நன்னெனியிற் செல்லுமாறு நேறிப்படுத்தினாலும் (தமக்கும் பிறர்க்கும் விளையும் நலங்களைத்) தெளிந்துணர மாட்டாத புலவறிவினர் தாம் போகும் புன்னென்றியிலேயே போவது போலும்.

இது பாடறிந்து ஒழுகமாட்டாத பண்பிலாப் பதர் போன்றோரின் இயல்பை இயம்புகிறது. இன்று கலிதர்மமாக இந் நிலையே வேகமாக வளர்கிறது. நம்முன்னோர் அன்றே எமக்கு உதவிவைத்த அருமந்த இந்நூற் கருத்துக்களைக் கற்றுணர்ந்து அறவழியில் ஒழுக மாட்டாராய் அடாத துர்ப்போதனைகளையே கேட்டும் படித்தும் ஆற்று நீரோடு அள்ளுண்டு போய் அலைவாய்ப்பட்டு அலையும் நிலை பரிதாபம் பரிதாபம்.

அடுத்து உழவுத் தொழிலில் வைத்தே பஞ்ச கிருத்தியச் செயலின் தன்மையைக் காட்டுவதும் கவனிக்க வேண்டியதே.

“பிறப்பதும் வளர்ப்பதும் பின்னர் மூப்புவந்து (து) இறப்பதும் வைகலும் உலகில் ஏய்ந்தெனச் சிறப்புன் நடுவதும் பருவம் செய்வதும் அறுப்பதும் தொகுப்பதும் உவப்பின்றாயவே.”

கம்பன், மக்கள் உடல் மன்னன் உயிர் என்பதைத் தலைமூக்கி மன்னன் உடல் மக்கள் உயிர் என்றான்; அதற்கு முன்னுரை போல உழுதொழிலுக்கு ஐந்தொழிலை உவமையாக்கி உரைக்கிறார். கண்டதை உவமையாக்கிக் காணாததைக் கருதவைக்கும் முறை மாற்றிக் காட்டப்படுகிறது.

உயிர்கள் பிறப்பது வளர்வது மூப்படைந்து இறப்பது ஆகிய இத்தொழில்கள் இறைவன் திருவருளாலே உலகிலே நிகழ்வது போலவே சிறப்படையும் படி நாற்று நடுவதும் வளரும் பருவம் தோறும் செய்ய வேண்டிய கடன்களைச் செய்வதும் விளைவு கண்டிப்பின் அறுப்பதும் விளைவைத் தொகுத்து நுகர்வதுமாகிய செயல்கள் இடையீடுன்றியே தொடர்ந்து நிகழ்வனவாயின.

இவ்வாறு உண்மைச் செயல் போல உலகியிலும் உழவு தொடர்ஸ் வகைகள் அமைவது உணரவேண்டியது.

அடுத்து ஒரு தீபாலங்காரச் சிறப்புத் தெரிவிக்கப்படுகிறது காண்போம். நீர் நிறைந்த குளத்திலே வரிசையாக நிறையக் குவளை மலர்கள் பூத்திருந்த காட்சி நமிநந்தி நாயனாரையும் திருவாரூரிலே அவர் நீரால் (எண்ணெயின்றி) விளக்கேற்றியதையும் கச்சியப்பாள் அகக் காட்சியில் நினைவுட்டுகிறது : பாடல் -

பாட்சியல் அளிமால் பதுமக்கோயிலில்
நாட்சிய நிமிலன்முன் நந்தி நீரிடை
மாட்சிய பஸ்பெரும் கடரை மானுமால்
கோட்டுயர் தடந்தொறும் குவளை பூத்தவே”

பாடும் இயல்புடைய வண்டுகள் (அளி) ரீங்காராஞ் செய்யும் கமலாலயம் என்ற கோயிலிலே, நடராசராகிய சிவபெருமானின் சந்தியிலே, நமிந்தி அடிகளானவர் தீப அகல்களிலே நீரையே வார்த்து ஏற்றிய பல தீபங்களின் வரிசை போலிருந்தன; எவெயெனில் உயர்ந்த வரம்புகளினாலே குழப்பட்டதாகந் தோறும் மலர்ந்திருந்த குவளை மலர்கள்.

தொடர்ந்து பிரதியுபகாரச் செயலைக்காட்டும் ஓர் இயற்கைக் காட்சியையும் கண்டுகளிப்போம்,

“கடற்பருகிய முகில் பெய்யும் காட்சிபோல்
அடற்பெரு மேதிகள் அணைத்தும் புக்குராய்த்
தடப்புனல் வறிதெனப் பருகித் தம்முலைக்
குடத்திழி பாலினால் குறையைத் தீர்க்குமே.”

கடலில் நீரைப்பருகிய முகில்கள் கைம்மாறாக மீனவும் அந்நீரை நன்னீராக்கி மழையாகப் பொழிவது போல, வலிமை மிக்க பெரிய எருமைகள் பல புகுந்து நெருங்கிக் குளத்திலுள்ள நீரை வற்றும்படி குடித்துப் பின்பு தம்முடைய குடம் போன்ற பெரிய முலைகளில் இருந்து பெருகும் பாலாலே குறையை நிரப்பிக் குளத்தை நிரம்பச் செய்கின்றன என்பது பொருள்.

இவ்வாறாகக் கச்சியப்பர் கண்டு காட்டும் காட்சிகள் பலவும் சிவமயமாகத் திகழ்வதையும் சித்தாந்த சாரம் பக்தி நலம் அறத்துறைகள் கணிந்திருப்பதையும் கற்றுணர்வது பெருவிருந்தாம்.

இவ்வாற்றால் இறைவன் எமக்குச் செய்தருளும் அருட் செயல்களுக்கு நாமும் நெறிதவறாது ஒழுகி வழிபட்டு வருதலே கைம்மாறான செயலென்பர் பலவேறு கொள்கையுடைய சமயத்தவரும்.

நினைவிற் கொள்வதற்கு

கார்த்திகை	1	17. 11. 98	செவ்வாய்	- மாதப்பிறப்பு
	2	18. 11. 98	புதன்	- அமாவாசை விரதம்
	6	22. 11. 98	ஞாயிறு	- மூர்க்கர் குருபூசை
	7	23. 11. 98	திங்கள்	- சோமவார விரதம், சதுர்த்தி விரதம், சிறப்புலியார் குருபூசை,
	9	25. 11. 98	புதன்	- ஷஷ்டி விரதம்
	14	30. 11. 98	திங்கள்	- சோமவார விரதம், ஏகாதசி விரதம்
	15	01. 12. 98	செவ்வாய்	- பிரதோஷ விரதம்
	16	02. 12. 98	புதன்	- திருக்கார்த்திகை விரதம், குமாராலய தீபம் கணம்புல்லர் குருபூசை
	17	03. 12. 98	வியாழன்	- பூரணை விரதம், சர்வாலய தீபம் (வீடுகளில் தீபம்) விஷ்ணுவாலய தீபம்
	18	04. 12. 98	வெள்ளி	- விநாயக விரதாரம்பம்
	20	06. 12. 98	ஞாயிறு	- சங்கடஹர சதுர்த்தி விரதம்
	21	07. 12. 98	திங்கள்	- சோமவார விரதம்
	23	09. 12. 98	புதன்	- ஆறுமுக நாவலர் குருபூசை
	25	11. 12. 98	வெள்ளி	- மெய்ப் பொருளார் குருபூசை
	26	12. 12. 98	சனி	- ஆனாயர் குருபூசை
	28	14. 12. 98	திங்கள்	- சோமவார விரதம், ஏகாதசி விரதம்

தமிழைத் தமிழாக அண்வோம்

- இலக்கிய கலாநிதி, பண்டிதர் மு. கந்தையா -

துமிழர் என்றிருப்பவர்கள் தமிழைத் தமிழாக அறிய வேண்டும். அதாவது அன்பு, அறம், ஒழுக்கம், ஞானம், தெய்வீகம் எனும் உயர் நலங்கள் வாய்ந்த மொழியாக அறிய வேண்டும். தமிழைத் தமிழாகப் படிக்க வேண்டும் என்றால், தமிழைப் படிப்பதற்கென்று பரம்பரையாகப் பழக்கப்பட்டு வந்த தனித்துவமான முறையிற் படிக்க வேண்டும். தமிழ்ப் பயனை உள்ளது உள்ளபடி உணர்ந்து அனுபவிக்க வேண்டும். அது ஏனெனில் மெய்யறிவுணர்ச்சி பெறுதல் மூலம் சாமானியமான மனிதக் குறைபாடுகள் தீர்ந்து தமக்கும் பிறர்க்கும் எவ்விதத்திலும் தீங்கு விளைவிக்காத சான்றாண்மை நிலையைப் பெற்று அதனால் விளையும் சாந்த சமரச இன்பத்தை அநுபவித்தலாம். நாளிதுவரை நம்தேசத்தில் வாழ்ந்து போன ஞானிகள், தமிழ்ப் புலவர்கள், தமிழ் முதறிஞர்கள், ஆராய்ச்சி வல்லுநர்கள் ஒரேமுகமாக உரைத்துரைத்துணர்த்தி வைத்த உண்மை இதுவாகும்.

“யாமறிந்த மொழிகளிலே தமிழ் மொழிபோல் இனிதாவதெங்கும் காணோம்” என மிகச் சமீப காலத்தில் எழுந்தொலித்த மகாகவி பாரதியின் வாக்கின் யதார்த்தத்தையும் “மெல்லத் தமிழ் இனிச் சாகும்” எனஅவர் பிறன் கூற்றாக வைத்துரைத்த வாக்கின் உணர்ச்சிப் பின் ணனியையுமாவது அவசியம் விளங்கி அரவணைத்துக் கொண்டு செயற்பட்டாக வேண்டும்.

அத்துடன் தரமான தமிழ்க் கல்வி தரும் உள்ளுருக்கப் பாங்கான உயர் பேருகளை உணர்ச்சி கொப்பளிக்க எடுத்தோதும்.

‘தெளிவருவே அறிந்திடுதல் தெளிவு தர மொழிந்திடுதல் சிந்திப்பார்க்கே களிவளர உள்ளத்தில் ஆனந்தக் கணவு பல காட்டல் கண்ணர்த் துளிவர உள்ளுருக்குதல் இங்கிலையெல்லாம் நீ அருளுந் தொழில்களன்றோ ஒளி வளருந் தமிழ் வாணி அடியணேற்கிவையனைத்தும் அருளுவாயே’

என்ற பாரதி பாடற் பண்பையும், பரிவையும் ஒருக்கால் உளங் கொண்டு தமிழுக்குச் சுமாரான ஒரு பாலை அந்தஸ்து மட்டும் வழங்குவதில் திருப்தியிரும் இக்காலக் கொடுமைக்குப் பரிந்து இரங்கியாக வேண்டும்.

அன்றியும், “பேரானந்தப் பெரும் பொழிவாகிய இத்திருவாசகம் தமிழில் விளைந்தது என்ன எனில், முக்தர்களாகிய ஆன்மாக்களுக்கு எல்லை கடந்து பெருகும் நிரதிசய ஆனந்த வெளிப்பாடு, தமிழாலன்றி விளையாமையினாலாம்” என்ற தாண்டவராய சுவாமி என்னும் சைவ மெய்ஞ்ஞானியின் போற்றுதலையும் நோக்கித் தமிழின் தன்னிகரில்லா உயர்வை ஒருக்கால் உளங் கொண்டு இறும்புது எய்துதல் வேண்டும்.

இனி இன்றைய உயர்கல்வி மட்டத்திற் கூடத் தமிழ்ப் புலமையும், தராமும் பூச்சியத்தை நோக்கி வேகமாக வீழ்ச்சியடைந்து வருகின்றன என்பது போல வெளிவரும் பகிரங்க செய்திகளைப் பார்க்கும் போதாவது

“உலகமெலாம் இகழ்ச்சி சொலப் பான்மை கெட்டு நாமமது தமிழ்ரெனக் கொண்டிங்கு வாழ்ந்திடுதல் நன்றோ சொல்வீர்” என்றவாறான உரோசக் கிஞகிஞப்பும் தலையெடுக்குமேல் மகாவிசேடமாகும்.

இப்படியெல்லாம் இடத்துரைத்தாக வேண்டுமொவுக்கு என்ன பூராயந்தான் இத் தமிழிற கிடந்து தொலைகிறதோ? என்ற விசாரம் எழுமேல் அது பெரிதும் வரவேற்கத்தக்கதாகும். அதன் உண்மை விளக்கத்தை உள்பூர்வமாக ஏற்கும் போதில் இந்நாளில் தமிழ் சார்பிலாம் நமது செயற்பாட்டநுசரணைகளின் நலிவு மெலிவுகளும் நன்கு புலப்பட வந்ததாகும்.

நடைமுறை வாழ்க்கை விவகாரங்களுக்குரிய பேச்சு, எழுத்துக்கருவி என்றதன்மேல் நான்குமடி விசேடங் கொண்டுள்ளது தமிழ் மகிழமை. செந்தமிழ், சங்கத் தமிழ், ஞானத் தமிழ், திருநெறிய தமிழ் என்பவை தமிழின் பிரசித்தமான தர வேறுபாடுகள். சாதாரண பேச்சில் நிலவும் எழுத்துச் சோர்வு, சொற்சோர்வு, இலக்கணச் சோர்வு, வசன நடைச் சோர்வுகளில்லாமல் ஒரையும், பொருளும் நேர்ப்பட அமையுந் தமிழ் செந்தமிழ். வாழ்வியல் அநுபவத்தில் அறக்கணிந்து உலக நிலை, நிலையாமைகளை நிலை கண்டுணர்ந்து கொண்டோரிடம் விளங்கும் மானம், மரியாதை, நாணம், வீரம், கொடை, ஒப்பாவு முதலாம் மனித மேலாம் பண்புகளைப் போற்றிப் புனையும் தமிழ் சங்கத்தமிழ். செந்தமிழ், சாதாரணர் தமிழ் என்றால் சங்கத் தமிழ் சான்றோர் த விழ். இந்நிலை பேறில்லாத வாழ்க்கை மயவின் பொய்மையைத் தெரிவித்து நிலைபேறான ஆத்மநல அனுபவங்களை உள்ளடக்கும் பதி, பாச, பசு உண்மைகளை விளக்கும் தமிழ் ஞானத் தமிழ். ஞான முதிர்ச்சியால் சிவனைச் சார்ந்து அவனருளாற் பெறுங் குறைவிலாத நிறைவான பேரின்ப அநுபவத்தைப் பேசுந் தமிழ், திருநெறிய தமிழ். இந்நால்வகையுந் தமிழுக்கே சிற்பாக உள்ளவை. தமிழுருக்கென்றே உள்ளவை. தமிழராய் உள்ளோர் தலையாய தம் வாழ்விலட்சியத்தை எய்தித் தீர்த்தற்கு உதவுதற்கென்றே உள்ளவை.

“உள்ளுவதெல்லாம் உயர்வுள்ளால்” இது தமிழர் மேற்கோள். மொழியாகிய தமிழ்விஷயத்திலும் அதன் உச்ச நிலையான திருநெறிய தமிழே தமிழராவாரின் முடிவான இலக்காகும். சமீபத்தில் மறைந்த பண்டிதமணி வரை இத்தலைமுறையறிந்த தமிழறிஞர்கள் கூட அதே நோக்கும் அதே பராக்கும் உள்ளோராய் இருந்தமை பிரசித்தம். எனவே, அரிவரியில் ஆரம்பித்து ஆன்ம ஞான அனுபூதிநூால்கள் வரை படிமுறைக் கிரமமாகச் சென்றேறி நிறைவெறுதல் தமிழ் மொழிக் கல்வியின் யதார்த்த நிலை என்பதற்கு ஆய்வு வேறு வேண்டியதில்லை.

இந் நோக்குச் செவ்வனே நிறைவெறுவதற்கு உபகாரமான தமிழ்க் கல்விப் படிமுறையேற்றத் திட்டமொன்று நெடுங்காலம் எழுதப்படாத திட்டமாய் இருந்து நல்லை நாவலரால் எழுதுப்பட்டுத் திட்டமாக்கப்பட்டதுண்டு. தமிழ்ப் புலமை என்ற தலைப்பில் நாவலர் பிரபந்தத் திரட்சில் இடம் பெற்றிருக்கும் அத்திட்டத்தின் சுருக்க வடிவம் படிமுறைக் கிரமத்தில் பின்வருமாறு.

எழுத்தறிவு, வாசிப்புப் பயிற்சி, மனப்பயிற்சி, அடிப்படை இலக்கண அறிவு, உரையுடனான சிற்றிலக்கியப் பயிற்சி, சிற்றிலக்கணத் தேர்ச்சி, புராணபடனத் தேர்ச்சி, உரையுடனான உயர் இலக்கணத் தேர்ச்சி, பரிமேலமுகர் உரை நச்சினார்க்கிணியர் உரை, சேனாவரையர் உரை போன்றவற்றில் தேர்ச்சி, சித்தாந்த நூற்கல்வி, அநுபூதி விளக்கத்தோடு கூடிய தேவார திருவாசகம் முதலிய அருள் நூற்கல்வி என்ற ஒழுங்கில் அமைகின்றது திட்டம். இத் திட்டம் முன் குறித்த தமிழ் வகைகள் நான்கையும் உள்ளடக்கி நிற்றல் காணலாம்.

யதார்த்தமான தமிழ்ப் புலமைத் தரத்தை எட்டுதற்கு இத்திட்டம் முழுமையாக அநுசரித்தற் பாலதாகும். இதன் ஒவ்வோர் அம்சமும்

அதற்குபரிகரிக்கும் ஆற்றல் உள்ளதால் சற்றே விசாரித்துக் கொள்ளத்தகும். நாம் நன்கறியத் தக்கவாறு பாலர் வகுப்புத் தரத்திலிருந்து பல்கலைக்கழக் கல்வித்தரம் வரை தமிழ் மாணவரை அலைச்சலுக்குள்ளாக்குவது பாட விசயங்களை முழுமையாக ஏற்கும் கிருகித்தல் என்ற ஆற்றலும் எழுதுவதை முன்பின் முரணாற் சிந்தித்து முறைபட எழுதும் ஆற்றலும் போதாக்குறையாய் இருப்பதே. க. பொ. த. சா / த. க. பொ. த. உ / த. மாணவர்கள் கல்லூரிகளில் முழுமையான பாட போதனை பெறுகிறார்கள். மேலும் பாட்சைக்கு வருமென எதிர்பார்க்கப்படும் வினாக்களுக்குச் சரியான விடை கேட்டுப் பெற அவர்களிற் பெரும்பாலோர் பிற்பிடமும் அலைகிறார்கள். இவர்கள் படிப்பு முயற்சிநிலை நாளொன்றில் 24 மணித்தியாலம் எம்மாத்திர மென்னும் அளவிற்கு இருக்கிறது. ஒன்று போல் இரு கல்விக் கூடங்களில் ஒருதடவைக்கு இருதடவையாகக் கற்றதன் மேலும் கற்ற அதே பாடங்களில் வரும் வினாக்களுக்குச் சரியான விடையைச் சுயமாகக் கண்டு கொள்ளவும் திருத்தமாக எழுதவும் முடியாதிருப்பதேன். அவற்றுக்கு போதுமான கிருகிப்பாற்றலும், சிந்தனையாற்றலும், வசன ஆக்கத்திறனும் அவர்களிடத்திற் பூரணப்பட்டாமையே காரணம் என்பதில் தவறில்லை. இக் குறைபாடு இவ்விடைநிலை மாணவர் மட்டுல்ல உயர்நிலை மாணவர் மட்டத்திலும் இல்லாமல் இல்லை என்பதைக் கவனிக்க வேண்டும்.

மேற் கண்ட நாவலர் திட்டத்தில் முதல் மூன்றாம் முன்னால் எழுதும் பயிற்சி, வாசிப்புப் பயிற்சி, மனப் பயிற்சிகளைச் சார்ந்த கற்பித்தல் முறைகளால் இக் குறைபாடுகள் பெருமளவில் நீங்குவதற்குப் போதிய இடமுண்டு. எழுதும் பயிற்சிச் சார்பில் முன்பெல்லாம் நடைமுறையில் இருந்த முக்கிய அம்சம் சொல்வதெழுதல். வாசிப்புப் பயிற்சியில் முக்கியம் பெற்றிருந்த அம்சம் உரத்து வாசித்தல். நாமறிய இந்நாற்றாண்டில் 1930 களில் இவ்விரண்டும்

அரசாங்கப் பாட்சைப் பாடங்களாகவே இருந்து வந்ததுமுண்டு. அக்காலத்தில் இவற்றுக்கிருந்த முக்கியத்துவத்துக்கு இது ஆதாரம். இவற்றுள் சொல்வதெழுதல் என்பது வசனப் பந்தியொன்றை ஆசிரியர் பகுதி பகுதியாகச் சொல்ல மாணவர்கள் சொன்ன பகுதியை உற்றுக் கேட்டு மனத்தமைத்து அதே கையோடு எழுத்துக் கிரமம், சொற் கிரமம் பிழைக்காமல் எழுதி முடிப்பதாகும். இதன்கண் கண், காது, மனம், கை என்ற நாற் கருவிகளும் ஒருங்கொத்த சீரான தயார் நிலையில் ஒன்றுபட்டிருந்து காரியத்தை முடித்தலவசியம். கிருகித்தல் ஆற்றல் வலுவற்றதாகும். வாசிப்புப் பயிற்சியில் அடங்கும் உரத்து வாசித்தல் என்பது குறித்த ஒரு பாடப் பகுதியை மாணவர்கள் உச்சரிப்புச் சோர்வு, எழுத்துச் சோர்வுகளின்றி வசன நிறுத்தக் குறிகளையும் அவதானித்துத் தம் செவிக்கும் பிறர் செவிக்கும் கேட்கும்படி வாசித்தலாம். இதன் மூலம் பார்க்குங்கண் கூர்மையாகப் பார்க்க, வாயுறுப்புக்கள் திருத்தமாக உச்சரிக்க, வாசித்த அம்சம் மனதிற் பதிய, வாசித்த ஒசை வாசிப்பவர் செவி வழியாக உட்புகுந்து மனம் பற்றியதற்கு அழுத்தங் கொடுக்கும் வகையால் முன்னைய கிருகித்தல் பயிற்சியிலும் பார்க்கக் கூடுதலான கிருகித்தல் வலு உள்ளதாகும். இனி குறிக்கப்பட்ட வசனப்பகுதியையோ, சில செய்யுட்களையோ மாணவர் மீட்டு மீட்டு வாசித்து மனதில் அழுத்தி உள்ளது உள்ளவாறே வாயால் வெளியிடும் பயிற்சி மனப் பயிற்சியாம். மனம் பற்றியதை மறவாமல் வைத்திருக்கச் செய்யும் ஞாபகசக்தியைத் திடப்படுத்துவதற்கு இதுபோற் சிறந்த மார்க்கம் வேறிருக்க முடியாது. கல்வி விசயத்தில் ஞாபக சக்திக்கு உரிய முக்கியத்துவம் எவராலும் ஆட்சேபிக்கப்படுவதில்லை.

மேலும் குறித்த இம் முத்திறப் பயிற்சிகளால் இங்ஙனம் கிருகித்து ஆற்றலும் ஞாபக சக்தியும் இஸ்திரிம் பெறும் பேறாவதுடன் சொல் வடிவங்கள், வசன வடிவங்கள் மனதில் தங்கியிருந்து தகுதியான சொற்பிரயோகமும், சீரான வசன ஆக்கமும்,

அநாயாசமாகக்கைவர் உதவும் ஒரு பெரும் பேறாக அமையும்.

இனி இப்போதைய நிலையில் தாம் கற்கும் இலக்கண, இலக்கியங்களில் ஏதோ ஓர் அம்சத்தையும் சுயமாகக் கையாண்டு துலாம்பரமாக விளங்கும் ஆற்றல் மாணவர்களிடம் இருப்பதில்லை. காரணம் அதற்குத் தளமிடும் பாங்கான இலக்கண இலக்கியக் கல்வியை அவர்கள் பெறுவதில்லை. முன்னெண்ணால் ஒரு இலக்கியச் செய்யுளையோ, இலக்கணச் சூத்திரத்தையோ மாணவன் ஆசிரியர் முன்பாகப் பிழையின்றி வாசித்துப் பதம்பிரித்துப் பொருள் கூறி நயங்கூறிப் போதாக்குறைக்குச் சொல்லிலக்கண முடிபுகளைத் தெரிவிக்கும் அளவுக்குப் பயிற்றும் முறையிருந்தது. ஆசிரியனும் மாணவனும் உணர்வொன்றி உள்ளங்கலந்திருந்து இலக்கண இலக்கியங்களை இரசிக்கும் முறையால் படிப்பிக்கும் அம்சங்களில் சுவையுறித் தித்திக்கும் வாய்ப்பும் உளதாயிற்று. அதற்கு அவற்றை உரைகளுடன் வரன் முறையாகக் கற்கும் நூற்கல்விக் கிரமம் உறுதுணையாய் இருந்து வந்தது. அது இப்போதில்லை. இன்றைய கீழ் வகுப்பு மேல் வகுப்பு அனைத்துக்கும் அவ்வவற்றுக்கு அரசு வழங்கும் பாடப்புத்தகங்கள் தோறும் இதற்கு வழிவிடுத்தற்கேற்ற பயிற்சிகள் இல்லாமல் இல்லை. அவை முழுமையாக முறைப்படுத்தப்படுதலும் பெரும்பாலுமில்லை. இக் குறைபாடுகள் தீர்ந்து இலக்கண நடை இலக்கியங்களை உரிய உரைகளுடன் ஆசிரியர் முகவொளியில் மாணவன் விளங்கும் நிலை அவசியம் ஏற்படவேண்டும். வகுப்புத்தாம் ஏற்ற உரிய விகிதாசாரத்தில் அதன் தரமும் ஏறியேறி வந்து பட்டப்படிப்பு மட்டத்தில் உச்சவரம்பைத் தட்டும் நிலை எய்த வேண்டும்.

இனி நாவலர் திட்டத்தின் பிற்பகுதியாக உள்ளவை உயர் தமிழ் இலக்கண இலக்கியங்களும் அவற்றுக்கு இன்றியமையாத பரிமேலழகர் உரை, நக்சினார்க்கினியர் உரை, சேனாவரையர் உரை

போல்வனவும். இவ்வரைகளில் தனித்துவ மாண்புகள் சிலாக்கியமானவையாகும்.

ஆன்றோர் அபிப்பிராயப்படி குறித்த உரையாசிரியர் ஒவ்வொருவரும் திருக்குறள் முதலிய உயரிலக்கியங்களைப் படைத்த ஆசிரியர்களுக்கு இணையான தமிழ்ப் புலமை உள்ளவர்கள். செய்யுள் தோறும் பதந்தோறும் ஆசிரியர் உள்ளாம் பதிந்திருக்கும் இயல்பைத் தம் நூண்ணுணர்வால் அளவிட்டறிந்து நயமும் சுவையும் பெருக உரைவிரிப்பவர்கள், நூற் பெருமை நூற்பொருளாருமை நூலாசிரியர் மகிழ்மகளைக் கண்ணே போற கெளரவித்துப் போற்றி உரை கூறுபவர்கள், தமிழிலுள்ள அகில இலக்கண இலக்கிய மரபுகளில் ஒன்றுக்கும் பாதிப்பு நேராத வகையிற் அட்டாவதானமாக உரை செய்பவர்கள். அவர்கள் உரைகளில் அகிலத் தமிழ் இலக்கிய வாசனையும் பரிமளிக்கும். அகில இலக்கண விதி நூட்பங்களும் தேக்கறியும் கற்போர் பெறுதற்காம் தமிழ் புலமையிற் பெரும் பகுதிக்கு அவர் உரைகளே கருலுமாயிருக்கும். இலக்கியப் பொருளோடு பொருளாக, இலக்கணப் பொருளோடு பொருளாக உயரிய தத்துவ ஞானக் கோட்பாடுகளையும் விரவியிருப்பன அவர்களின் உரைகள். சான்றோர்க்கியல்பான அறிவியற் கலாசார வாசனை அவர் உரைகளில் கமகமக்கும். இவ்வாற்றல் மனித முழுமைத்துவத்துக்குக் கைகொடுத்துதவும் உபகாரிகளாக அவற்றை அறிதல் கூடும்.

சொற் சிக்கனமும் சொற் சாதுரியமும் பொதுளாக, கருதிய கருத்தைச் சிதைவு முரிவில்லாத முழுமைப் பிரசவமாக வெளிக்கொண்டாரும் வசன நடையழுகுக்கு அவர்களே முன் மாதிரியானவர்கள். கருத்துத் தொடர்ச்சி இடையறா வண்ணம் தருக்கரீதியாக வசனத் தொடர்ச்சியமைக்குந் திறம் அவர்கள் உரையாடல் மட்டுமே யார்க்கும் இலயிக் கத்தக்கதாகும். அவர்கள் உரையோடு நூற் கல்வி பெறுபவர்கள் முன்பின் முரண்பாடின்றி நூற்

பொருளைக் கிரகிக்க வல்லோராவர். நூற் செய்யுட்கள் பதங்களுக்குத் தப்பர்த்தமோ விபீரைத்தமோ கொள்ளும் நிலைக்கு ஒருபோதும் ஆளாகார். தம் நுண்ணுணர்வால் நுனித்துக் காணும் நூற் பொருளுக்கே நூற்றுக்கு நூறு நேர்மையாய் இருப்பது அவரியல்பாய் இருக்கும்.

இப்பெருநலமெல்லாம் கற்போர்க்கு விருந்தாக வேண்டுமென்ற குறிக்கோள் இல்லாமல் நாவலர் பெருமான் அவர் உரைகளும் படிக்க வேண்டும் பாடமாக விதித்திருக்க முடியாது. அஃதில்லாமல் நாவலருஞ்சரி, ஸ்ரீமான் சி. வை. தாமோதாம்பிள்ளையும் சரி, டாக்டர். உ. வே. சாமிநாதையருஞ் சரி, அவரனையார் பிறருஞ்சரி கெட்டுச் சிதைந்தழியும் நிலையிலிருந்த பழவேடுகளைப் “போனால் துயர் போச்சுப் போ” என விட்டு விடாமல் படாத சிரமமெல்லாம் பட்டுத் தேடிப் பக்ரதப்பிரயத்தனம் பண்ணி ஆராய்ந்தும் இரந்தும் பொருள் பெற்று அவைகளை அச்சேற்றியிருக்க முடியாது. அவர்கள் பட்ட கஷ்ட நஸ்டங்களுக்கு நன்றிக்கடன் செலுத்து மளவிற்காவது அந்தமற்ற சாட்டுக்களைச் சொல்லித் தப்பித்துக் கொள்ளும் தந்திரோபாயங்களை ஒருபால் ஒதுக்கி விட்டு அவ்வரைகளைப் பேணிப் படித்துப் பயன் கொள்ள வேண்டிய கடப்பாடு நம்மவர் கடப்பாடாகும்.

இதைப்பற்றிக் கிஞ்சித்தும் எண்ணிப்பாராது வசனக் கடுமை, விளங்கற் கடுமைச் சாட்டுக்களைச் சொல்லி அவற்றைப் புறந்தள்ளுவது மட்டிலன்றி அவற்றுக்குப் பதிலாகக் கால தேச வர்த்தமானங்களுக்கொத்த நவீனக் கருத்துக்களுக்குப் புகலிடமாம்படி போலி உரைகள் எழுதி, வாழுந் தமிழ் மாணவரின் தமிழ்ரிவைவிருந்திக்கு முட்டுக் கட்டடபிடிம் இன்றைய இலக்கிய வர்த்தகர் முயற்சிகள் பரிகரிக்கப்பட்டாக வேண்டியவை.

குறித்த உரைகள் விளங்கவில்லை என்ற இவர்கள் சொற்குப் பொருள், இவற்றில்

இப்போதெமக்கு விருப்பமில்லை என்பதற்கு வேறாயிருக்க முடியாது. இதற்குப் போதிய அத்தாட்சியும் உண்டு. தாவர சாஸ்திரம், பிரானி சாஸ்திரம், மருத்துவ சாஸ்திரம் படிக்கும் மாணவர்கள் எழுத்துக் கூட்ட, உச்சரிக்கப் பெரும்பிரச்சனையாக இருக்கும் இலத்தீன் சொற்கள் போன்றவற்றை இலகு சொற்களாக ஏற்றுக் கரைந்தபாடமாக்கிப் பாட்சைகளிற் திறமைச் சித்திகளும் பெறுகிறார்கள். புலம் பெயர்ந்து மேல் நாடு சென்ற தமிழ் மாணவர் மட்டுமல்ல வயதுவந்தோர் கூட எழுத்துக் கூட்ட உச்சரிக்கத் தொந்தரவு தரும் ஜேர்மன் மொழி, பிரான்சிய மொழி, ரஷ்ய மொழிகளில் கூடச் சுருங்கிய காலத்தில் தேர்ச்சி பெற்று உத்தியோகமும் பண்ணுகிறார்கள். இவை தெரிவிப்பதென்னில் விருப்பமும் தேவையுணர்ச்சியும் உள்ளபோது பாஷஷக் கடினமும் தன்பாட்டில் விட்டுக் கொடுத்து விடுகிறது யென்பதேதான். நம் நாட்டில் தமிழ்க் கல்விக்குப் பொறுப்பாயுள்ளவர்கள் நன்மனசு வைத்து மாணவர்களிடத்திற் குறித்த உரைவசனத்திற் பிரியத்தையும் அவற்றைப் படித்தாக வேண்டிய தேவை உணர்ச்சியையும் வருவித்தலாகாதோ? என்றது இன்றைய ஆவல்.

பண்டை உரைகட்குப் பதிற் போவியுரைகள் எழுதும் புத்திகாரர் சிலர் பண்ணும் பழுதுகள் அளப்பில். இவர்கள் நூற்பொருளருமை ஆசிரியர் மகிமைகளை மறைக்கிறார்கள். பதப் பொருள் விபீரை பண்ணுகிறார்கள். நூற் பொருளில் முன்பின் முரண்பாடுகள் பெருக்குகிறார்கள். தமிழ் வக்கணத்தையே கெடுத்து விடுகிறார்கள்.

திருக்குறள் ஒரு உயர்தா இலக்கியம். மருந்து பலன் செய்வதற்கு அநுபானம்போல, திருக்குறள் விளக்கத்திற்கு இன்றியமையாததெனப் பிரசித்தி பெற்றது பரிமேலமுகர் உரை. இன்றைய க. பொ. த. உயர்தாத் தமிழ்மொழிப் பாடத்திட்டத்திலும் திருக்குறள் ஒழிபியல் பரிமேலமுகர் உரையுடன் என்ற குறிப்புண்டாம். அஃதிருக்க பரிமேலமுகர் உரைக்குப்

பயன்படும், அல்லது பயன்படுத்தப்பட்டிருக்கும் மாணவர்களைத் தாக்காட்டும் பாங்கில் எழுந்த ஓழிபியற் புத்துரையொன்று எம் கவனத்தை வலிந்து தன் முகமாக்குகிறது. குடிமையதிகாரத்து இரண்டாஞ் செய்யுள் :

“இழுக்கமும் வாய்மையும் நாணுமிம் மூன்றும் இழுக்கார் குடிப்பிறந்தார்”

என்பது, குடிப்பிறந்தார் இம்முன்றிலும் வழுவ மாட்டார் என்பது அதன் பொருள். பரிமேலழகர் இப் பொருளைத் திடப்படுத்தும் நோக்கில், இழுக்கார் என்ற பதப் பொருளை விளக்கும் போது, கல்வியானன்றித் தாமாக வழுவ மாட்டார் என எழுதியுள்ளார். அவர்கள் கல்வி விளக்கத்தின் பேராக அவற்றிலிருந்து வழுவாது இருப்பவர் அல்லர். அப்படியிருப்பது அவர்கள் பிறப்பியலிலுள்ள ஒன்று. என்ற விளக்கம் அதனால் திடப்படுத்தப்பட்டாகிறது. உரைக்கு இலகுத்தன்மை வேண்டும் புத்துரைகாரர் இங்கு கல்வியானன்றி என்பதை அநாதவசியமாக்கி விட்டுத் தாங்களாகவே என்ற அளவில் உரை காட்டி அமைந்து விட்டார். “நான் நானாகவே தவறணைக்குப் போவதில்லை” என்பது, வேறு சிலர் சகவாசத்தால் போடினால் என்ற தொனியைத் தருவது போல தாமாகவே வழுவார் என்பது வேற்றார் தூண்டுதலால் வழுவுவார் என்ற தொனியையும் கொடுத்து விபரீதம் விளைப்பதாகின்றதே ! என்பது பற்றி அவர் சிந்தித்திலர். இவ்வகை விபரீதம் ஏழவொட்டாமற் பரிமேலழகர் உரைக்கும் நயத்தை அவர் பார்த்திலர் போலும். என்னை, கல்வி முதலிய பிற ஏதுக்களால் அவர்கள் வழுவாது இருப்பவர்கள் அல்லர் என்றதுதானே பிற ஏதுக்களால் அவர்கள் வழுவுபவரும் அல்லர் எனவும் குறிப்பித்து நிற்றலினால் என்க.

இனி இவ்வதிகாரத்து மூன்றாஞ் செய்யுளில் வரும் வாய்மைக்குடிக்கு என்ற தொடர்க்கு “எக்காலத்தும் திரிபில்லாத குடியின் கண் பிறந்தார்க்கு” என உரைத்த பரிமேலழகரின் உரைவிரிவு இவர் புத்துரையில் “உண்மையான

உயர்குடி மக்களுக்கு” எனச் சுருங்கியிருக்கிறது. பரிமேலழகர் வேண்டியது “வாய்மை” என்ற சொற்பொருளைச் சொன்மாத்திரையானன்றிப் பொருள் மாத்திரையானும் கற்பவர் தெரிந்து கொள்ள வேண்டும் என்பது. அதன் மூலம் வாய்மை என்றால் என்ன எனத் தெரிவித்துக் காட்டும் பாங்கு அவருரையில் இடம்பெறுகின்றது. அதாவது எக்காலத்துந் திரிபில்லாதிருக்கும் பண்பே வாய்மை என அதன் இலக்கணம் அங்கு விளக்கப் பட்டிருக்கிறது. அதன் மூலம் எக்காலத்துந் திரிபில்லாமையாகிய இயல்பைத் தன்னியல்பாகக் கொண்ட குடி உயர்ந்தோர் குடியென்ற அதன் இலக்கணமும் பொருளொடு பொருளாகப் பொருந்தி விடும் வாய்ப்புண்டாதல் கண்கூடு. வாய்மை, உண்மையென்ற மாத்திரத்தால் இப் பொருட் பயனுக்கு இழப்பு நேர்தலும் கண்கூடு. பரிமேலழகர் உரை அதிகாரப் பொருள் நோக்கிலானது. புத்துரையாளர் உரை சம்மா சொற்பொருள் நோக்கிலானது. இதில் அதிகாரப் பொருட் சிறப்புக்கு மூழ்கடிப்பு; இதற்கெதிர் அதில் அதற்கு வாழ்வளிப்பு.

மேல் ஆறாஞ் செய்யுளில் சலம் பற்றி என்பதற்கு வஞ்சனையைப் பற்றி என்பது பரிமேலழகர் உரை. வறுமை பற்றி என்பது புத்துரைகாரர் உரை. வறுமை பற்றிக் குடிப்பிறந்தார் தவறுபடாமை எலவே நாலாவது செய்யுளில் முடிந்த காரியம். அதை மீளவும் எடுத்தோதுவது திருக்குறட் பண்பாகாமை வெளிப்படை. அத்துடன் சலம் - வறுமை என்ற பொருளில் வந்தமைக்கு ஆட்சி வலுவும் உளதாகாது. இப்புத்துரைஞர் சலத்துக்கு வறுமைப் பொருள் கற்பிக்க வேண்டி மேற் கூறும் விரிவுரைப் பொருளுக்கும் ஆதார வலுவில்லையாகும். சலசல என்னும் இயல்போசை உடைமையால் நீருக்குச் சலம் என வழங்கப் பெற்ற பெயர் அவர் கருதுவது போல் வடமொழியுமாகாது. வடமொழியில் அசைவது என்ற பொருளில் உள்ள “சல்” என்ற வினையடியும் தன்னைரைக் குறிக்கும் ஜலம் என்ற சொல்லின் மூலமும் வெவ்வேறு. எனவே சலம் பற்றி, வறுமை பற்றி என இவர் சொல்லும் பொருள் திருக்குறள் அதிகாரப்

பொருள் முன்பின் இயைபுக்காகாமையோடு மொழி மூலப் பொருள் இயைபுக்கும் ஒவ்வாத வெறும் கற்பனை விளக்கமளவேயாகின்றது. அதற்கெதிர் அதற்கு வஞ்சனை என்றுரைக்கும் பரிமேலழகர் உரை,

அப்பால் மானம் அதிகாரத்தின் 10 ஆஞ் செய்யுளில் “மானமுடையார் ஓளி தொழுதேத்தும் உலகு” என்பதோர் தொடர். மானமுடையாரது புகம் வடிவினை எஞ்ஞான்றும் தொழுது துதியா நிற்பர் உலகத்தார் என்பது இதற்காம் பரிமேலழகர் உரை. அங்ஙனமாகாது அவர்களின் புகழினைத் துதித்து உலகத்தார் வணங்குவர் என்பது புத்துரை. புகமீன்றால் அதற்கு வடிவென்ன வடிவு? என இவர் அலுத்துக் கொண்ண்டிருப்பதாகத் தெரிகிறது. அது சரியன்று. பூவுலகில் புகம் புரிந்தார் மறுமையில் எய்தும் ஓளியுடம்பு ஒன்றுண்மை தமிழிலக்கிய சம்மதமான் ஒருண்மை. அவர்கள் தம் மறுமைப்பயன் அநுபவித்தற் பொருட்டுச் சுவர்க்கம் அடைய வேண்டும். அதற்காம் ஒருவித உடல் அவர்க்கு இன்றியமையாததாகும். அது ஓளிமயமான ஒருவித உடல். அவர்கள் விளைத்த புகழின் பேறாக விளையும் அவ்வொளியுடலே புகமூடல். இது சித்தாந்தங்னான் சம்மதமுமாதலுடன் புறநானூற்றுச் செய்யுள் 27 இல் இலக்கிய சம்மதமாகவும் இடம் பெற்றாயிற்று. எனவே இலக்கிய மரபு பற்றித் திருக்குறளுக்கு உரை உரைக்கும் பரிமேலழகர்க்கு ஓளி புகம் வடிவு எனக் கூறியேயாக வேண்டியதாயிற்று. அன்றியும் தொழுது போற்றுதலை உடம்ப்பட்டுரைக்கும் இவர் அச் செயற்கு முன்னிலையாயிருந்தாக வேண்டிய புகமூக்கு வடிவையும் வேண்டியேயிருந்தாக வேண்டும்.

இனி இத்தொடர்பில் அடுத்த அதிகார முதற் செய்யுளை நோக்கும் இவர், அதில் வந்துள்ள “ஓளி” என்பதும் “முன்னைய புகம்” என்னும் பொருளில் வந்ததாகக் கொள்ள வேண்டும் என்கிறார். இவரளவுக்கன்றி நூலிசைவுக்கு அது ஏற்குமாறில்லை. எங்ஙனமெனில், முதலதிகாரப் பெயர் மானம். அதன் இறுதிச் செய்யுட் பொருள்

ஆகற் பாலது மானத்தின் வழுவாது ஒழுகுவார் பெறும் உயர் மதிப்பு. அதற்கேற்ப அங்குள்ள “ஓளி” புகமூடல் ஆவதே நூலியல்புக்கு ஏற்பதாம். அது போலாது, அடுத்த அதிகாரப் பெயர் பெருமை யதிகாரத்திற் பேசப்படற்குரியது பெருமையொன்றே. அந்நோக்கில் அவ்வதிகாரத்தின் முதற் செய்யுளில் வரும் “ஓளி” ஒருவர்க்குள்ள வெறுக்கை என்பதில் உள்ள “ஓளி” பெருமை குறித்ததாகவே கொண்டு உரை விளக்கம் செய்கிறார் பரிமேலழகர். அதைத் தவறென்பர் ஆரோ? இங்ஙனம் அதிகாரப் பொருண்மைக்கு நேர்மையாக உரைப்பவர் பரிமேலழகர் என்பதை அவ்வதிகாரத்து இரண்டாஞ் செய்யுளுக்கு அவர் உரைத்த உரையும் இனிது காட்டும். அச் செய்யுளில் “சிறப்பொவ்வா செய்தொழில் வேற்றுமையான்” என்பது ஒரு தொடர். அதில் சிறப்பு என்ற சொல்லுக்குப் பெருமை சிறுமை என்று, அதிகாரப் பொருளுக்கு நேர்மையாக உரைக்கும் பரிமேலழகர் மேல் வரும் தொழில் வேற்றுமை என்பதற்கு, செயல்களின் நன்மை தீமை வேறுபாடு என உரைப்பதே முன்னுக்குப் பின் பொருந்தும் உரையாம். அதைப் பறந்தள்ளி விட்டு இவருரைக்கும் தொழிலால் உயர்வு, தொழிலால் இழிவு என்ற கருத்து அதிகாரப் பொருட் புலத்துக்கு அயற்புலமான நவீன சமூக நல எடுகோளுக்குத் தோள் கொடுக்கும் கருவிலி உரை ஆமாறு காணத்தகும். சில வருடங்களாக இலக்கிய சர்ச்சை வடிவில் மட்டுக்கு மிஞ்சிய பிரசித்தி பெற்ற விஷயமாதலின் இதற்கு மேலதிக விரிவு வேண்டாம். ஆனால் அவசியமாக ஒன்று மட்டும் சொல்லியாக வேண்டும். இவர்களின் இவ்வெடுகோள் கருத்து சான்றோர் இலக்கியத்துக்குத் தகுதியான கருத்தாகாது. அது சாதாரண சமூக இலக்கியக் கருத்தாகும். எனவே திருக்குறளில் இதற்கு உறுப்புறை கிடையாது. இதன் சார்பில் தமிழ் நூல் உரை விற்பத்தியில் அதிப் பிரசித்தி பெற்ற உரையாசிரியர் ஸ்ரீ. உ. வே. வை. மு.

கிருஷ்ணமாசாரியார் கூற்றாக உள்ள பின்வரும் பந்திப் பொருள்நலம் அறியத்தகும்.

இச் செய்யுளில் “பிறப்பொக்கும்” என்பதற்குப் “பிறப்பியல் ஒக்கும்” எனப் பரிமேலழகர் கூறும் உரையையும் அதற்கு அவர் தந்துள்ள சித்தாந்த ஞான பரமான விளக்கத்தையும் ஏற்காது, தாய் வயிற்றில் தங்கிப் பிறத்தல் எல்லார்க்கும் ஒக்கும். எனில் இத்தகு பிறப்பைக் கூற ஒரு வள்ளுவர் வரவேண்டுவதில்லை. அவருடைய குறள்கள் அனைத்தும் “அனுவைத் துளைத்து ஏழ் கடலைப் புகட்டும்” பாங்கில் ஆழ்ந்த தத்துவ ஞானங்களைப் பொதிந்துள்ளவை. அதற்கேற்பச் சீரிய முறையில் முன்பின் குறள்களுக்கேற்பவும் அதிகாரத்தலைப்புக்கேற்பவும் உரை வகுத்தலே தகுதியுடைத்து. அங்ஙனம் தானே பரிமேலழகர் உரை அமைந்துள்ளது.

இவை இவ்வாறாக இனி, இப்புத்துரை சார்ந்த இலக்கணப் புரளியும் ஒன்று. அது குடிமையதிகாரத்து எட்டாஞ் செய்யுள் சார்பில் அமைகிறது. “நலத்தின் கண் நாரின்மை தோன்றின் அவனைக் குலத்தின் கண் ஜயப்படும்” என்பது செய்யுள். இதன் சார்பில் இவ்வுரைகாரர் குறிப்பிடுவது.

அவன் என்ற சுட்டுப் பெயர் “ஜை” வேற்றுமை உருபைப் பெற்றதாயினும் “அது” என்னும் ஆறாம் வேற்றுமை உருபுக்குரிய உடமைப் பொருளைத் தந்தது. இவ்வாறு ஓர் உருபு தனக்குரிய பொருளைத் தராது பிற வேற்றுமைக்குரிய பொருளைத் தருமாயின் அது உருபு மயக்கம் எனப்படும். ஆக, அவனை என்பது உருபு மயக்கம் பெற்ற பெயர் (அவனது குலத்தின் கண்).

ஓர் உருபு நிற்றற்குரிய இடத்தில் மற்றோர் உருபு நின்று அதுபோலப் பொருள் தருவது உருபு மயக்கம் என்பது இலக்கணம். அதற்கேற்ப இன்ன இன்ன குழ்நிலையில் இன்ன உருபுக்கு இன்ன உருபு மயங்கி

நிற்கலாம் என வரையறுக்கும் இலக்கணம் தொல்காப்பியத்து வேற்றுமை மயங்கியிலில் உண்டு.

“முதற் சினைக் கிளவிக்கு “அது”வென் வேற்றுமை முதற்கண் வரினே சினைக்கை வருமே”

தொல் - சொல் 87

முதல்முன் “ஜை”வரின் கண்ணென் வேற்றுமை சினை முன் வருதல் தெள்ளிதென்ப

மேற்படி - 88

முதற் குத்திராம் முதற் பொருட் பெயருக்கு “அது” என்ற ஆறாம் வேற்றுமை வரின் சினைப் பொருட் பெயருக்கு “ஜை” என்ற இரண்டாம் வேற்றுமை வருதலையும் இரண்டாஞ் குத்திராம் முதலுக்கு “ஜை” வரின் சினைக்கு கண் வருதலையும் விதிக்கின்றது. இவற்றில் இரண்டாவதன் படிக்கு “அவனைக் குலத்தின் கண் ஜயப்படும்” என்ற தொடரில் அவன் முதற் பொருட் பெயர் என்ற நிலையில் “ஜை” உருபு ஏற்றிருத்தல் இலக்கணப்படியானதே. (காட்சி மனிதனுக்கு கை, கால், முதலியன சினையாவது போல கருத்து மனிதனுக்குக் குலம் குணம் ஆகியன சினையாகக் கொள்ளப்படுதல் இயல்பே) அப்படியாகவும் இங்கு இவ்வரைக்காரர் அதில் உருபு மயக்க விளக்கம் மேற்கொண்டிருப்பதன் தேவையாதாகுமோ? அன்றியும் அவர் வேண்டிய படி, முதற் பொருளுக்கு அது உருபுவரின் சினைப் பெயருக்கு “ஜை” உருபு வந்தாக வேண்டும் என்ற முதலாம் குத்திரா விதியும் இங்கு தவறுபட்டாகின்றது. எனவே இது வீணை இலக்கணத்தைப் பிசக்கிய அர்த்தமற்ற செயலாதல் தெளிவு.

இச் சில உதாரணங்களால் பரிமேலழகர் உரையைப் புறக்கணித்து விட்டுப் புத்துரை வகுத்தலால் திருட்குறட் பொருட் செம்மைக்கும் தமிழிலக்கண வரையறைக்கும் நேரும் இழுப்புக்கள் வெளியாகின்றன. எனவே இப்பழுதுகளுக்கு இடம்

கொடுத்தல் மூலம் தமிழ் நோன்மையைச் சிதைக்காமல் திருக்குறள்குப் பரிமேலழகர் தரும் உரையையே எக் கஷ்டப்பட்டும் படிக்க வேண்டும் எனல் இனிது புலனாகின்றது. இதே முக்கியத்துவமும் பயன்பாடும் அவ்வங் நூல்கள் சார்ந்த அவ்வங் ஆன்றோர் உரைகளுக்கும் உண்மை இதில் வைத்து நிச்சயிக்கப்படும்.

என்றும் எல்லாராலும் எதிர்பார்க்கப்படும் அளவிற்குத் தமிழிடையில் தமிழ்ப் புலஸையும் தமிழ்த் தாழும் தலையெடுக்க வைப்பதற்கு இவ்வுரைகளின் இன்றியமையாமை என்றும் உண்டு.

ஏதேனும் ஒரு நல்வருவாய் தரும் தொழிலுக்கு உத்தரவாதம் அளிக்கும் பரீட்சை ஒன்றுக்கு அவசியம் அல்லாத பாடம் எதனையும் படிக்கும் சார்பு இந்நாளில் இல்லை. தமிழறிவு முதிர்ந்து அறிஞர் என்ற தகைமையோடு இருக்கும் வேட்கையால் தமிழை நாடுத் தேடிப் படிக்கும் தமிழர் வழக்கம் மலையேறிச் சில தசாப்தங்கள் ஆகி விட்டன. பட்டப்படிப்புக்கு வேண்டியதாயிருந்தால் மாத்திரம் படிக்கும் அளவிலேயே தற்காலம் தமிழ்க் கல்வி தஞ்சம் காணும் நிலை உண்டு. ஆதலால் மேற்கண்ட பாடத்திட்டத்தின் இறுதிப் பகுதியை ஆதரிக்கும் பொறுப்பு பல்கலைக்கழகத்தையே சார்வேண்டியாகிறது. பிரதானமாக, மேற்கண்ட உரைகளைப் படிக்கும் வழக்கம் பல்கலைக்கழகத்துக்கு அத்தியாவசியம் எனக் காட்டப் பல ஏதுக்கள் உண்டு. பல்கலைக்கழகத்தில் தமிழ்த் துறையினர் மட்டுமன்றிச் சகல துறையினரும் இறுதியாண்டுக்கு ஆராய்ச்சிக் கட்டுரை சமர்ப்பிக்காமல் தப்பித்துக் கொள்ள முடியாது. பட்டப்படிப்பு மேற்கொள்வாருக்கு அத்தேவை மிகப் பெருமளவில் உண்டு. அவர்கள் முழுநாலே எழுதி முடிக்க வேண்டியவர்கள். இவர்கள் படைப்புக்கள் இலக்கண சுத்தமான செவ்விய தமிழ் நடையில் இலக்கியச் சுவையும் சொட்டும் நல்ல ஆக்கங்களாக, இலக்கண நூலார் கூறும் கூறியது கூறல், மாறுகொளக் கூறல் முதலிய பத்து வகைக் குற்றமும் இன்றி, நவீன்றோர்க்கு இனிமை, நன்மொழி யுணர்த்தல் முதலிய பத்தமுகுகளோடும் விளங்கும் செந்தமிழ்க் களஞ்சியங்களாம் பேற்றை யாரே

விரும்பார்? பொறுப்புக்கு உரியவர்கள் இப்பெருவினைவுக்கு ஆவன செய்து உதவுதல் அவர்களின் தலைக் கடனாகும்.

இறுதியாக ஒன்று சொல்லி அமைவாம். இரண்டு மூன்று தசாப்தங்களுக்கு முன்பாக நம் சமூகத்தில் கோயில் கும்பிட வரும் முதியோர்கள் இடையே கந்தபூராண, பெரிய புராண இலக்கியச் சர்ச்சைகள் நடக்கும். கடை வீதிகளில் சந்திக்கும் பண்டிதர்கள், ஆசிரியர்களிடையில் இலக்கண இலக்கியச் சல்லாபங்கள் நடக்கும். சில வேளைகளில் அது சம்வாதமாக மாறி மேல் வாக்குவாதம் அளவிற்கும் உயரும். சங்கங்கள் சபைகளில் இலக்கியப் பொருள் வளம் பெருமளவில் அலையடிக்கும். தமிழறிந்தாரோடு அளவளாவின்பம் பெற வேண்டி அவர்கள் இருக்குமிடம் தேடி நாற்றிசையிலுமிருந்து வந்து செல்வர். வீதிகளில் தரிசனமாவர். யாழ்ப்பாண வீதிகளில் தடக்கி விழுந்தால் ஒரு தமிழ்ப் பண்டிதர் மேல் தான் விழ வேண்டும் என்று இங்கு வந்த கல்கி ஆசிரியர் கூறக் கேட்ட நினைவுப் பகுமை இன்னமும் மங்கி விடவில்லை. இவ்வகையில் இங்கு இலக்கியத் தமிழ் இயங்கிக் கொண்டிருக்கின்றது, எனக் கண்ட சுப தரிசனமும் திருப்தியும் அருகிப் போயின. இன்றைய பல்லின வரட்சி தலையான வரட்சியாக இருக்கக் காணும் கண்ணிறாவியும் ஒரு புறம். இந் நிலை திரும்பாதா என்பதல்ல. ஏன் திரும்பக் கூடாது என்பதே இன்றைய விசாரம்.

ஒளி - (பெருமை) ஒருவர்க்கு உள்ள வெறுக்கை உற்சாக சக்தியாலாம் ஊக்கமிகுதி, வள்ளுவர் குறஞ்சும் உரையும் இவை, இதன் ஒளியில் ஓவ்வொருவரின் உற்சாக சக்தியும் ஓவ்வொருக்கால் தலைதூக்கினாலே தமிழ்ப் பண்டும் பயனும் உச்ச வரம்பைத் தட்டி நிற்பதற்கு மிச்சாமிச்சமாம்.

தங்கள் பெறுமதி மிக்க அபிப்பிராயங்கள்

மு. கந்தையா
சத்தி முற்றம்,
ஏழாலை மேற்கு,
சன்னாகம்,

இலக்கிய கலாந்தியர் இநுவர்

1962. யாழ். மஸ்லாகம் நீதிமன்ற வீதியில் ஒரு கல்வி நிலையம்; கலட்டி University என்று அந்தக் காலத்தில் மாணவர்கள் பேசிக்கொள்வார். மஸ்லாகம் அமெரிக்கன் மிஷன் வித்தியாலயம் என்பது அதன் பெயர். அந்த வித்தியாலயத்திலேதான் பண்டித மாணவர் கழகம் என்னும் உயர்கல்வி நிறுவனம் மாலை வேளை வகுப்புக்களையும், பாடசாலை விடுமுறைக்கால வகுப்புக்களையும் நடை முறைப்படுத்தி வந்தது. அந்த நிறுவனத்திற் பயின்ற மாணவர்கள் பின்னே உயர் நிலையில் இருந்தனர், இருக்கின்றனர் என்பது பெருமைதரும் செய்தியாகும்.

அதற்கெல்லாம் காரணர்களாயிருந்தோர் அங்கு பயிற்சியளித்த பேராசான்களே என்பதிற் சிறிதும் ஐயமில்லை. சமயக்கல்வி, தமிழ்க்கல்வி என்னுந்துறைகளில் மாணவர்கள் சிறந்தொளிர் வேண்டும் என்னும் ஒரேயொரு நோக்கினைக் கருத்தாகக் கொண்டு எந்தவித ஊதியமும் பெறாது தம் முழுமையான ஆற்றலையும் பயன்படுத்தினார்கள் அவர்கள் என்பதைப் பெருமையோடு சொல்லிவைக்க விரும்புகின்றோம்.

அமரர் பண்டிதர் ச. பொன்னுத்துரை அவர்கள் நிர்வாகத்தில் வகுப்புக்கள் நடைபெறுகின்றன. பேராசிரியர்களுள் ஒருவர் பண்டிதர் இ. நமசிவாய தேசிகர் அவர்கள். மகாவித்துவான் சி. கணேசையர் அவர்களின் மாணவரான தேசிகர் அவர்கள்,

முன்பாகவே, இலக்கணவித்தகர் என்று யாழ். பல்கலைக் கழகத்தினராற் பட்டமளித்துக் கொரவிக்கப்பட்டவர் என்பது குறிப்பிடத்தக்கது.

இப்பொழுது மற்றைய இருவர் இலக்கியகலாநிதிப் பட்டமளித்துக் கொரவிக்கப்பட்டுள்ளனர். பண்டிதர் மு. கந்தையா அவர்களும் சிவத்தமிழ்ச் செல்வி தங்கம்மா அப்பாகுட்டி அவர்களும் அக்கொரவ விருதிற்கு உரியவராகியுள்ளனர். மொழிவரலாறு, சங்க இலக்கியம், பிற்கால இலக்கியம், இலக்கணச் சுருக்கம் முதல் தொல்காப்பியம் வரையிலான இலக்கண அமைதிகள், இலக்கிய வரலாறு, இலக்கண வரலாறு, சமஸ்கிருத மொழிப்பயிற்சி சைவத் திருமுறைகள், மெய்கண்ட சாஸ்திரங்கள் முதலிய பல்துறைகளிலும் பயிற்சிகளை யாம் இந்தப் பேராசிரியர்களிடமிருந்து பெற்றதுண்டு. வகுப்புக்கள் இடையீடு பட்டுப் போகாவண்ணம் செயற்படுத்தும் வகையிலும்

இந்த இரு பேராசிரியர்களும் பெரும் பங்களிப்புச் செய்துள்ளனர். யாராவது ஒரு பேராசிரியர் வகுப்பிற்கு வருகைதா முடியாத நிலை ஏற்பட்டுவிட்டால் எங்கள் கலாநிதியர் இருவரில் ஒருவர் அந்த இடத்தைத் தாம் பெற்று நிறைவு செய்துவிடுவர். இருவரது இல்லங்களும் எம் கல்வி நிலையத்திற்கு அண்மையாக இருந்தமை எமக்கு வாய்ப்பாக அமைந்தது. அவர்கள் உள்ளங்களின் உயர்வையும் யாம் இந்த இடத்திற் சிந்திக்கவேண்டும். சமயக்கல்வியை, தமிழ்க்கல்வியை வளர்ப்பதற்கு

அவர்கள் கொண்டிருந்த ஆவலையும் இந்த இடத்தில் யாம் தெளியவேண்டும்.

ஆரிய திராவிட பாஷாபிவிருத்திச் சங்கப் பரீட்சைகள், சைவசித்தாந்த மகா சமாசம் நடத்திய பரீட்சைகள், இலங்கைப் பல்கலைக்கழக வெளிவாரிப் பட்டப் பரீட்சைகள், பம்பாய் பாரதீய வித்தியாபவன், சென்னை அமர பாரதி நிறுவனங்கள் நடாத்தும் சமஸ்கிருதத் தேர்வுகள் என்பவற்றுக்கெல்லாம் எமது சகமாணவர்கள் தோற்றிச் சிறந்த பெறுபேற்றைக் காண்பதற்கு எங்கள் பேராசிரியர்கள் காரணர்களாய் இருந்தார்கள்.

பண்டிதர் மு. கந்தையா அவர்கள் பல அரசினர் பாடசாலைகளிற் கல்வி பயிற்றி உள்ளார்கள். அதேவேளை மாணிப்பாய், யாழ்ப்பாணம், மல்லாகம், ஏழாலை முதலான இடங்களில் தமிழ்மொழி சைவசித்தாந்தம் என்பவற்றை விரும்பிக் கற்கும் மாணவர்களுக்குப் பயிற்றியுள்ளார்கள். பெரியபுராண வகுப்பும் சில இடங்களில் நடைபெற்றுள்ளது.

பண்டிதரையா அவர்கள் சித்தாந்த விளக்கிற் சைவக் கிரியைகள், சித்தாந்தச் செழும்புதையல், அரியவும் பெரியவும் (இரண்டுபாகம்), சைவ சித்தாந்தத்தில் மாயை, சிவஞான சித்தித் திறவு கோல், மரணத்தின் பின், திருகேதீஸ்வர மாண்மியம் (இரண்டு காண்டம்), மாவை பிள்ளைத் தமிழ், நாவலர் பிள்ளைத் தமிழ், சதுமலை புவனேஸ்வரியம்மை பிள்ளைத் தமிழ், வல்லிபுர மாயவன் பிள்ளைத்தமிழ், பெரிய புராண சூசனம் (நாவலர் எழுதிய பகுதி நீங்கலாக) முதலிய நால்களை எழுதியுள்ளார்கள். யாழ்.

பல்கலைக்கழகத்தின் வேண்டுகோட்படி சைவ சித்தாந்த நோக்கிற கைலாயபதி ஸ்மிருதி என்ற நுலையும் எழுதி நிறைவு செய்துள்ளார்கள்.

என்பது வயதைக் கடந்துள்ள இந்த வேளையிலும் சைவ சித்தாந்தஞ் சார்கருத்தாங்குகளிற் கலந்துகொண்டு அருமையான வியத்தகு கருத்தக்களை முன்வைக்கும் பண்டிதரையாவை யாழ். பல்கலைக்கழகம் கொராவ இலக்கிய கலாநிதிப் பட்டங் கொடுத்துக் கொராவித்துள்ளை எமக்கெல்லாம் பெருமைதருவது.

பேச்சாற்றலாலே தன்னை வளர்த்துக் கொண்ட சிவத்தமிழ்ச் செல்வி தங்கம்மா அப்பாகுட்டியவர்கள் இலங்கையில் மட்டுமன்றி இந்தியா, மலேசியா மேற்குநாடுகள் என்று பல நாடுகளினதும் பாராட்டிற்குரியவரானார். தெல்லிப்பளையிற் சின்னங்கு சிறியதொரு ஆலயமாகவிருந்த ஸ்தூப்க்கை அம்பாள் அடியவரானார். அன்ன அருட்கடாசங் காரணமான ஈடுபாடு பரிபாலனத்திலும் தொடர்புகொள்ள வைத்தது. அந்தக் தொடர்பு அவர்களைத் தலைமைப் பதவிக்கே இட்டுச் சென்றது. ஆலய அபிவிருத்தி இம்மட்டு அம்மட்டு என்று சொல்வதற்கில்லை. இன்று அது தெல்லிப்பளைக்கு மட்டும் உரிய கோயிலென்றில்லை; சைவ உலகின் வழிபடுமிடமாக மாறியுள்ளது. இத்தனை பெருமைக்குங் காரணர் தலைவர்தான்; தலைவரேதான் என்பதிற் சந்தேகமில்லை. இக்கிரி முட்பற்றைகளாற் குழப்பெற்று, சுற்றி வந்து வழிபடுவதற்கே பயங்கரமாக இருந்தவொரு ஆலயச் சூழல் இன்று உலகப் பொது

வழி பாட்டுத் தலமாகப் பிரபல்யம்
அடைந்துள்ளதென்றால் அதன் தலைமை
ஆளுமைதான் அங்கு சிந்திக்கப்பட வேண்டிய
தாகின்றது.

வழிபாட்டுடன் மட்டுமே இந்த அமைப்பு
நின்றுவிடவில்லை. திருமகள் அச்சகம் கோயில்
நிர்வாகத்தடன் இணைக்கப்பட்டுள்ளது. இதன்மூலம்
அருகி மறையவுள்ள நூல்கள், பக்திநூல்கள்
வெளியிடப்படுகின்றன. மகளிர் நிறை வாழ்விற்கான
மகளிர் இல்லப் பெரும்பணியும் இங்கு
நடைபெறுகின்றது. நல்ல வாழ்வு காண வேண்டிய
நூற்றுக்கு மேற்பட்ட பிள்ளைகள் அன்னை தங்கம்மா
அப்பாக்குட்டியின் குழந்தைகளாக வளர்கின்றார்கள்.
எதிர்கால உலகிற்கான நல்ல பிரசைகள் பலர் இங்கே
உருவாக்கம் பெறுகின்றார்கள்.

அரசியல் சூழ்நிலை காரணமாக
எல்லாவற்றையும் இழந்து வந்த பலரை ஆதரிக்கும்
நிறுவனமாகவும் இது இருந்திருக்கிறது. வைத்திய
நிலையங்கள், ஆலயங்கள், பாடசாலைகள், அநாதை
இல்லங்கள், நூல் வெளி பிட்டுச் சபைகள், கலை
இலக்கிய நிறுவனங்கள், பல்கலைக்கழகம் என்று
பெரும்பாலான தாபனங்களைல்லாம் ஸ்ரீ தூர்க்கை
அம்பாள் பரிபாலனத்தின் உதவியைப் பெற்றுள்ளன.
பொதுமக்கள் பணம் பொதுமக்கள் பயன்பாட்டிற்கே
உதவேண்டும் என்னும் உயரிய கொள்கையை
இங்கு நாம் உணர முடிகின்றது.

இத்தகு சிறப்புக்களுக்கெல்லாம் காரணமான
சிவத்தமிழ்ச் செல்வி பண்டிதா் தங்கம்மா அப்பாக்குட்டி
அவர்களை யாழ் பல்கலைக்கழகம் கொவ இலக்கிய

கந்தபுராணம்

திருநூனசம்பந்த மூர்த்தி நாயனார்.

பண்டைநல் வினையினாற் பாயுடுத்துழல்
ண்டரை வென்றுமுன் கூடல் வைகியே
வெண்டிரு நீற் றோனி விளங்கச் செய்திடு
தண்டமிழ் விரகன்மெய்த் தாள்கள் போற்றுவாம்.

திருநாவுக்கரசு நாயனார்.

பொய்யுரை நூல்சில புகலுந் தீயமண்
கையர்கள் பிணித்துழன் கடல கத்திடு
வெய்யகற் றோணியாய் மிதுப் பேற்படும்
துய்யசொல் ஸரசர்தா டொழுது போற்றுவாம்.

கலாநிதிப்பட்டங் கொடுத்துக் கொரவித்துள்ளமை
மாணவர்களாகிய எமக்கும் சைவ உலகிற்கும்
பெருமை தருவதுதான்.

இவர்கள் இருவருக்கும் கொரவ
கலாநிதிப்பட்டம் வழங்கியது மூலம் யாழ்.
பல்கலைக்கழகம் தன்னைச் சரியான இடத்தில்
நிறுத்திக் கொண்டுள்ளதென்பதனைக் கூறுவதிற்
பெருமகிழிவடைகின்றோம்.

சிவத்தமிழ்ச் செல்வி அவர்களும் பண்டிதரையா
அவர்களும் எல்லா நலங்களுடனும் பல்லாண்டு
வாழ்வார்களாக.

- ஒரு மாணவன் சி. அப்புத்துரை -

புலனைந்தும் வென்றான்தன்

வீரமே வீரமாம்

- முருக வே. பரமநாதன் -

மரத்தை மறைத்தது மாமதயானை
மரத்தில் மறைந்தது மாமதயானை
பரத்தை மறைத்தது பார்முதற் பூதம்
பரத்தில் மறைந்தது பார்முதற் பூதம்

- திருமந்திரம்

தமிழ் இலக்கியங்களில் வரும் பாடல்களிற்பயின்றுவரும் சொற்களில் அமைந்த எழுத்துக்கள் மாறும்போது பொருள் அமைதி மாற்றம் அடைகிறது. அப்பாவத்தில் இப்பாடல் அமைந்துள்ளது. கம்பன் ஒரு வம்பன் என்பர். வம்பு எனின்புதுமை என்று அர்த்தம். புதுமைக்கவிஞர் புதுவைப் பாரதி. யாமறிந்த புலவரிலே என்ற பாடலிற் தொடங்கிக் கம்பநாடனாடும் கவிதை போயிற்று, என்ற பாடல் வரை கம்பனைப் பல இடங்களிற் புகழ்ந்தான். காரணம் மொழிக்கு இலக்கியம் மட்டுமென்றி இலக்கணமுங் கண்டவன், விண்டவன். அவன் ஒரு கட்டத்தில் தமிழெழுத்தின் ஒற்றைக் கொம்பையும் அரவையும் கொண்டு கதாபாத்திரங்களின் குண சித்திரத்தை வெளிப்படுத்தினான். மாதிரிக்கு ஒன்று பதம். அநுமன் சீதாதேவியைத் தேடிப் புறப்படுகின்றான். குரங்கினத்தினர், சீதையைக் கொண்டு வருவான் அஞ்சனை மைந்தன் என்று ஒலித்தனார். நடுவில் நின்ற இராகவனோ கண்டு வருவான் என்றான். க. கொ. எவ்வளவு கருத்து மாற்றத்தை ஏற்படுத்தியது. இப் போக்கிலே திரு மந்திரப் பாடல்களைத் தந்த திருமூலர் தன் திருமந்திரப் படைப்பை வெகுநுண்ணிதாய் வடித்துள்ளார். உம் மறைத்தது, மறைந்தது, மரத்தை, மரத்தில், பரத்தை, பரத்தில். சிற்றுளிகளின் துணையால் சிற்பி ஒருவன்

ஒருயானையை மரத்திற் செதுக்கினான். கல்லிலே வடிப்பவன் கற்றச்சன். இவனோ மரத்தச்சன். யானையின் வடிவம் அசலாய் அமைந்துவிட்டது. அதைப்பார்த்த பலர் என்ன அழகானயானை என்று வியந்தனர். ஒருவன் பார்த்துவிட்டு இதுமரம் என்று அடித்துச் சொன்னான். ஆம் கல்லைக் கண்டவன் நாயைக் காணவில்லை. நாயைக் கண்டவன் கல்லைக் காணவில்லை என்பர். இந்தத் தர்க்கபாவத்தை யானையிலும் பொருத்திப் பார்த்தால் உண்மை புலனாகும். இதை வைத்துக் கண்ணதாசன் பாடினான் தெய்வமென்றாலது தெய்வம், வெறும் சிலை யென்றாலது சிலைதான் என. இப்பிரபஞ்சமும் இறைமையும் வேறால் என்பதைப் புலப்படுத்த எழுந்த மந்திரமே இது. இஃது நிறை மொழியாளரின்மறை மொழி. எனவே அங்கிங் கெளாதபடி எங்கும் பிரகாசமாய் ஆனந்தபூர்த்தியாகி எங்கும் நிறைந்த பரம்பொருளைப்பற்றி விளக்க எழுந்தது இம்மந்திரம். பிரபஞ்ச முழுவதும் நீக்கமறநிறைந்திருக்கும் தெய்வீகத்தையும் கடந்து அந்தர்யாமியாக ஆத்மாவாக இருப்பதும் அப் பரமாத்மாவே எனபகவத்கீதையும் கூறும். இத்தத்துவத்தைப் “பொன்னை மறைத்தது பொன்னனி பூடனம், பொன்னில் மறைந்தது பொன்னனி பூடனம், தன்னை மறைத்தது தனு கரண புவனங்கள் தன்னில் மறைந்தது தனு கரணபுவனங்கள்” என்னும் பாடலும் விளக்குகிறது.

யானை பலம் வாய்ந்த மிருகம். தன் பலம் தனக்குத் தெரியாதது என்பர். எனினும் பாகனது அங்குசத்துள் அடங்கி நடக்கிறது. அது நான்கு கால்களிலும் நிலைத்து நில்லாது. யானையைத்

துறட்டியால் அடக்குவது போல் புலனை அடக்குபவன் சிறந்த தவயோகி என்பார். இதை வள்ளுவர் துறவிலே சுட்டிக்காட்டியுள்ளார். ஆமை போல ஐந்தடக்கம் வேண்டும். புலன்வழி மனதை விடாமல் குதிரையைக் கடிவாளம் போட்டுக் கட்டுப்படுத்துவது போற் கட்டுப்படுத்த வேண்டும். இப்புலனடக்கம் எல்லார்க்கும் பொது (பெண் ஆண்). இந்திரனின் செயற்பாடு இதற்குச் சாட்சி. அகவிகை என்ற கல்லிலே முட்டினான் இராமன். அவள் பெண்ணானாள். சைவ சமயத்தவர் அம்மி மிதிப்பதும் அருந்ததி பார்ப்பதும் சத்தான் சமயச் சடங்கு. எனவே நாம் யானையின் பலம் போல இருக்கிறோம். எம் சமயப் பெருமை, எம் மொழி அருமை, பண்பின் மேன்மை, நாகரிகச் சிறப்பை மறந்து பிறசமயத்துள்ளும் மேற்கத்திய நாகரிகத்துடனும் கலந்து அடிமையாய் விடுகிறோம். இவ்வாறே புலன்களுக்கும் அடிமைப்பட்டு வலுவிழந்து போகிறோம். இதை ஒரு கதையால் விளக்கலாம்.

மாமன்னன் ஒருவனுக்கு ஐந்து மனைவியர் இருந்தனர். ஆனால் ஒருவரும் அவனை மதிப்பதில்லை. அனைவருக்கும் அரசனாய் இருந்த அவனால் அந்த மனைவியர் ஐவருக்கும் அரசனாக இருக்கமுடியவில்லை. அதனால் அவன் மிகவும் துன்பமுற்றான். அவன் தலை மீது கிர்டம் இருந்தது. ஆனால் தலைக்கு உள்ளேதுன்பங்கள் மட்டுமே இருந்தன. இந்த மனைவியர்க்கு நான் அடிமையாகிவிட்டேன். அதனால் நான் மிகவும் துன்பப்படுகிறேன். மனைவிக்குப் பயப்படாதவன் உலகில் யாராவது இருப்பானா? அப்படி ஒருவன் இருந்தால் அவன் எப்படி அவளைக் கட்டுப்படுத்துகிறான்? எனத்தனக்குள் நினைத்தான். இதைப்பற்றி ஒவ்வொருவரிடமும் விசாரித்து அறிவுதென்பது இயலாத்தொன்று. எனவே ஒரு பொதுக் கூட்டத்திற்கு ஏற்பாடு செய்து அந்தக் கூட்டத்திற்கு ஆடவர் அனைவழயும் வரவழைப்பது

என முடிவு செய்தான். இரண்டு திடல்களில் மாபெரும் கூடாரங்கள் அமைக்கப்பட்டன. திடலின் ஒரு பக்கத்தில் ஒரு கூடாரமும் மறுபக்கத்தில் இன்னொரு கூடாரமும் நிறுவப்பட்டன.

முதற்	கூடாரம்	மனைவியைக் கட்டுப்படுத்துவார்களுக்கு
இரண்டாவது	கூடாரம்	மனைவிக்குக் கட்டுப்பெவர்களுக்குரியது
நாட்சின் ஆடவர் அனைவரும் தலைநகரில் குவிந்தனர். எல்லாரும் இரண்டாவது கூடாரத்துக்கே சென்றனர் மன்னன் அங்கே சென்றபோது மனைவிக்குக் கட்டுப்படுவார் கூடாரம் நிரம்பி வழிவதைக் கவனித்தான். அதன்மூலம் மனைவிக்குப் பயப்படுவன் அவன் ஒருவன் மட்டுமல்லன் என்பதை உணர்ந்து கொண்டான். ஆனாற் சற்றுத் தெரியம் பெற்றான். கூட்டத்தைக் கூட்டுவதற்கு முன் முதலாவது கூடாரத்தில் ஒரே ஒரு மனிதன் தனியாகக் காத்துக்கொண்டிருப்பதைக் கவனித்தான். அந்த ஒருவனைத் தவிர அம் மாபெருங்கூடாரத்தின் மற்றபகுதி முழுவதும் காலியாக இருந்தது. அங்கே அவனைப்பார்த்த மன்னன்மிகவும் மகிழ்ந்தான். உடனே மன்னன் அவனிடம் நேராகச் சென்று தனது இராஜாங்கத்தில் மனைவியைக் கட்டுப்படுத்தக்கூடியவன் ஒருவனையாவது பார்க்க முடிகிறதே என்று தனது இதய பூர்வமான மழுச்சியை அவனிடம் தெரிவித்தான்.		

மன்னன்	அவனிடம்,	தயவுசெய்து மனைவியைக் கட்டுப்படுத்தும் இரகசியத்தை என்னிடம் கூறுவாயாக என்று கேட்டதற்கு அந்த மனிதன் அப்படியில்லை அரசே, நீங்கள் நினைப்பது போலில்லை அது. நான் அவளைக் கட்டுப் படுத்துவதில்லை. அவள்தான் என்னை முழுமையாகக் கட்டுப்படுத்துகிறாள், என்று பதிலளித்தான். அப்படியானால் இந்தக் கூடாரத்துக்கு
---------------	-----------------	---

நீ என் வந்தாய் என்று மன்னன் கேட்டதற்கு என் மனைவிதான் இந்தக் கூடாரத்துக்குப் போகும் படியும் மற்றக் கூடாரத்துக்குப் போகவேண்டா மென்றும் கூறினாள். மனைவிக்கு அடிமையாக இருப்பவர்கள் கூடாரத்துக்குச் செல்லாமல் மற்றக் கூடாரத்துக்கே செல்ல வேண்டுமென்றும் அவள் தெளிவாகச் சொல்லி அனுப்பினாள். அதனாற்றான் நான் இங்கே இருக்கிறேன் என்றுவிளக்கினான். அதைக் கேட்டு ஆத்திரமுற்ற அரசன் அவனைப்பார்த்து உடனே இந்த இடத்தைவிட்டு வெளியேறு. எக்காரணத்தைக் கொண்டும் நீ இங்கே இருக்கக் கூடாது. போ, போய் அந்தஇரண்டாவது கூடாரத்துள் இருப்பவருடன் சேர்ந்துகொள் என்று கட்டளை இட்டான். அதைக் கேட்டு அந்த ஆசாமி பயந்துவிட்டான். அவனது முகம் சிவந்துவிட்டது. உடனே அவன் மன்னுமன் மன்றியிட்டுக் கை கூப்பி வணங்கிய வண்ணம் பணிபுடன் அராசே நான் சொல்வதைக்கேட்டுவிட்டு என்னை நீங்கள் தண்டியுங்கள். நீங்கள் என்னை என்ன வேண்டுமானாலும் செய்து கொள்ளலாம். ஆனால் என்மனைவி சொல்லை மீறி அடுத்தகூடாரத்துக்குப் போகமட்டும் நான் தயாராய் இல்லை, என்றுமன்றாடினான். அதன் பின் தனது ராஜ்யத்தில் மனைவிக்குப் பயப்படாதவர்கள் யாருமே இல்லை எனும் உண்மையை மன்னன் உணர்ந்து கொண்டான். மனமே அரசன்; தன் ஜம்புலன்களாகிய மனைவியரை ஒருபோதும் அவனால் திருப்திசெய்ய முடிவதில்லை; புலன்களை முழுமையாக வென்றவனே உண்மையில் உலகில் மாவீரன் ஆவான்.

பாபாவின் கீதைப் பேருரைகள் பக். 42-44

மெய்வாய் கண் மூக்குச் செவியென்னும் ஜம்புலனையும் பெண்ணாக உருவகம் செய்த கதை இது. பெண்ணைத் தையல் என்ற சொல்லாற் குறிப்பிடுவது தமிழ் மரபு. காலிலே முள் தைத்தாற் பொறாதவர்கள் மனிதார்கள். இதேபோலவே மனதைத் தைக்கலாம். முள் காலிற் தைப்பதும் வேதனை தரும்.

மனிதார்கள் நாவிற்பேசும் கடின வார்த்தைகள் மனிதமனங்களிற் தைத்து காலம் உள்ளவரை துன்பம் அளிக்கும். எனவே இனிமையாய்ப் பேச என்பா வள்ளுவர். அஃதே போல மனதைத்தைக்கும் கண்காது மூக்கு வாய் மெய்ன்பனபற்றிய உறுத்தல்களைப் பாடினர் பலர். ஜம்புலனை வென்று வாழ்ந்த திருநீல கண்டநாயனார் பெரிய பூராணத்தில் வருகிறார். மனிக்கவாசகப் பெருந்தகை தைக்கும் பெண்களான ஜம்புலவேடர் பற்றிப்பேசுகின்றார்.

மைய ஸாய்திந்த மண்ணிடை வாழ்வெனும்
ஆழியுள் அகப்பட்டுத்
தைய ஸாரெனுஞ் சுழித்தலைப் பட்டுநான்
தலை தடு மாறாமே
பொய்யெ ஸாம்விடத் திருவருள் தந்துதன்
பொன்னடி யினை காட்டி
மெய்யனாய் வெளிகாட்டிமுன் நின்றதோர்
அற்புதம் வினாம்பேனே.

அற்புதப்பத்து

மனத்தையே சுழிக்கின்ற ஜம் பொறிகளின் தாக்கத்தால் மனம் தடுமாற்றம் அடையும் நிலையை இப்பாடல் வர்ணிக்கிறது. கண்டு, கேட்டு, உண்டு, உயிர்த்து, உற்று அறியும் அனுபவிப்புக்கள் மனதை எப்படி யெல்லாம் சுழிக்கின்றன. குளத்திலும், ஆற்றிலும், கடலிலும் சுழிஏற்படுவதும், அதனால் ஆபத்துக்கள் ஏற்படுவதும் உண்டு. இவ்வண்ணம் வாழ்வெனும் கடலில் எத்தனையோ விபத்துக்கள். ஆதவின் சிந்தையை அடக்கியே கூம்மா இருக்கின்ற திறத்தை ஞானிகள் அடைவதற்காக முயல்வர். ஆண்கள்தான் மனதைத்தைக்கும் ஜம்புலன்வழி செல்கிறார்கள் என்றில்லை; பெண்களும் புலன்வழி போகாமற் தம்மைக்கட்டுபடுத்த வேண்டும். இந்தத்தத்துவம் இப்பாடலிலே தொனிக்கிறது. இப்பாடலில் வரும் தையலார் மனதைத் தைக்கும் புலன்களே என்பதைத் தையலார் என்னும் சுழிகுறிக்கிறது.

மாதர் தம்மை இழிவு செய்யும் மடமையைக்
கொளுத்துவோம்

பாரதி

வீடந் தீர்த்தது

- சைவப் புலவர். வ. செல்லையா-

திங்களூரில் அப்புதியடிகள் வாழ்ந்து வந்தார். அவர் சிவபக்தி, அடியார் பக்தியிற் சிறந்து விளங்கினார். திருநாவுக்கரசு நாயனார் தேவாரத் திருப்பதிகங்களைப் பாட அற்புதங்கள் பல புரிந்து சைவசமயமே மெய்ச் சமயம் என்று நிறுவி உளவாரத் திருத்தொண்டும் புரிந்து வருவதனைப் பலரும் சொல்ல அவர் அறிந்தார். திருநாவுக்கரசு நாயனாரிடம் பேரன்பு பூண்டார். ஒருவர் இன்னொருவரில் அன்பு கொண்டால் அவரின் நாமத்தைப் பாராட்டிப் போற்றித் தமக்குப் பிறக்கும் குழந்தைக்கே அப்பெயரை வைத்து விடுவது வழக்கம். அது போலவே அப்புதியடிகள் நாயனாரும் தம் புதல்வர்களுக்கு மூத்த திருநாவுக்கரசு, இளைய திருநாவுக்கரசு என்று பெயர் சூட்டி அழைத்து வந்தார். தான் நடாத்தி வந்த அன்ன சத்திரம், தண்ணீர்ப் பந்தல் என்பவற்றுக்கும் தனித்தனியே இது திருநாவுக்கரசு நாயனாருடையது என்று பெயர்ப் பலகை நிறுவியும் வாழ்ந்து வந்தார்.

அப்பொழுது திருநாவுக்கரசு நாயனார் திங்களூர் வழியாக வந்து கொண்டிருந்தார். இங்ஙனம் தன்பெயரை அனைத்தினுக்கும் சூட்டித் தன்னில் அன்புபூண்டொழுகும் அப்புதியடிகளாரைப் பற்றிக் கேள்வியற்றார். அவர்கள் அவ்வழியால் வந்து கொண்டிருந்த போது. அங்கு ஒரு தண்ணீர்ப் பந்தல் தென்பட்டது. அத்தன்னீர்ப் பந்தலில் திருநாவுக்கரசு தண்ணீர்ப் பந்தல் என்று பெயர் சூட்டப்பட்டிருந்தது.

அதனைப் பற்றி அங்குள்ளவர்களைத் திருநாவுக்கரசு நாயனார் வினாவினார். அது அப்புதியடிகளால் நிறுவப்பட்டது. அங்கு அனைவருக்கும் தாக சாந்தி செய்யப்பட்டு வருகிறது. அவர் அதற்குத் திருநாவுக்கரசு தண்ணீர்ப் பந்தல் என்று நாமஞ்சுடியுள்ளார். அத்துடன் நில்லாது தன் மக்களுக்கும் அந்நாமத்தினையே வைத்து அழைத்து வருகிறார். தான் தொட்ட கிணறு, குளம் என்பவற்றுக்கும் அப்பெயரினையே வைத்துள்ளார் என்றார்கள். இவற்றினை அறிந்ததும் அன்னாரைக் காணவிருப்பற்று அடிகளாரின் இல்லம் இருக்கும் இடத்தினைக் கேட்டறிந்து திருநாவுக்கரசு நாயனார் அவ்விடத்துக்கு விரைந்து வந்து சேர்ந்தார்.

திருநாவுக்கரசு நாயனாரின் வருகையை அறிந்த அப்புதியடிகள் தன்மனைவியுடனும் மூத்த திருநாவுக்கரசு, இளைய திருநாவுக்கரசுவடனும் பேரன்புடனும் விரைந்து வந்து அவர்களின் பாதத்தில் விழுந்து வணங்கி அடியேனது இல்லத்துக்கு தாங்கள் எழுந்தருளப் பெற்றமைக்கு என்றென்றும் நன்றியடையேன் என்று கூறினின்றார். தமது இல்லத்தில் திருவழுது செய்யும்படியும் பிரார்த்தித்து நின்றார். அன்பரின் வேண்டுகோளுக்குத் திருநாவுக்கரசரும் இசைந்தருளினார். அதனாற் பெருமகிழ்ச்சி அடைந்த அப்புதியடிகள் சாதமும் கறியமுதமும் வேண்டுவனவும் ஆகச் சமைப்பித்து வைத்துக் கொண்டு, மூத்த திருநாவுக்கரசுவை

கந்தபுராணம்

வாழ்த்து

வான்முகில் வழாது பெய்க மலிவளஞ் சுரக்க மன்னன்
கோன்முறையரசு செய்க குறைவிலாது யிர்கள் வாழ்க
நான்மறை யறங்களோங்க நற்றவம் வேள்வி மஸ்க
மேன்மை கொள் சைவ நீதி விளங்குக வுலகமெலாம்.

கடவுள் வாழ்த்து

சிவபெருமான்

திருவந் தொல்லைப் புவனத்தொரு தேவர் போற்றிப்
பெருவந்தனை செய்தறிதற்கரும் பெற்றி யெய்தி
யருவந்தனையு முருவத்தையு மன்றி நின்றா
னொருவன் தனது பதந்தன்னை யளத்துள் வைப்பாம்.

ஊனாகியினு ஞாயிராயியிர் தோறுமாகி
வானாதியான பொருளாய் மதியாகி வெய்யோன்
தானாகியான் பெண்ணுறுவாகிச் சராசரங்கள்
ஆனான் சிவன் மற்றவன்ஸ் கழற் கண்பு செய்வாம்.

பிறப்பதும் மிறப்பதும் பெயரும் செய்கையும்
மறப்பதும் நினைப்பதும் வடிவம் யாவையும்
துறப்பதுமின்மையும் பிறவுஞ் குழ்கலாச்
சிறப்புடையரனா சென்னி சேர்த்துவாம்.

புமலர் மிசைவரு புனிதனாதியோர்
தாழுணார் வரியதோர் தலைமை யெய்தியே
மாமறை முதற்கொரு வடிவமாகியோன்
காமரு செய்ய புங்கழுக்கள் போற்றுவாம்.

அழைத்து வாழைக் குருத்தை அரிந்து வர
அனுப்பினார். அவர் வாழைக் குருத்து அரியத்
தோட்டத்திற்குச் சென்றார். வாழைக் குருத்தினை
அரியும் போது வாழையில் இருந்த நாகம் ஒன்று மூத்த
திருநாவுக்கரசரைத் தீண்டி விட்டது. அதை அவர்
பொருட்படுத்தாமல், அப்பர் திருவமுது செய்யும்படி
வாழைக் குருத்தை அரிந்து விரைந்து வந்தார்.
வரும்பொழுது விஷம் தலைக்கேறி மயக்கநிலை

தொடர்ந்து கொண்டிருந்தது. தாயாரிடம்
விஷயத்தினைத் தெரிவித்து அவரின் கையில்
வாழைக்குருத்தைக் கொடுத்துவிட்டு நிலத்தில்
வீழ்ந்து இறந்தார் முத்த திருநாவுக்கரசு.

அது கண்டு அப்புதியடிகளும் மனைவியாரும்
இனிநாயனார் திருவமுது செய்யாரே என்று
வருந்தினார்கள். மகனின் பிரேதத்தை வீட்டிற்
பிறிதோரிடத்தில் மறைத்து வைத்துவிட்டுச் சிறிதும்
தடுமாற்றியின்றி அப்பர் மூர்த்தியிடம் சென்றார்கள்.
அங்கு அவரை வணங்கி, சுவாமி எழுந்தருளி வந்து
திருவமுது செய்தகருள வேண்டுமென்று பிரார்த்தித்து
நின்றார்கள். அப்பர் மூர்த்தி அங்கு நிகழ்ந்த
உண்மையைத் திருவருளினால் அறிந்து கொண்டார்.
அவர்களது அன்பை நினைத்துத் திருவருள் சுரந்து
சடலத்தைச் சிவாலயத்துக்கு முன் கொணர்வித்து “ஒன்று
கொலாமவர் சிந்தை” என்னுந் திருப்பதிகத்தைப்
பாடியருளினார். உடனே புத்திரர் உணர்வு வரப்பெற்று
எழுந்தார். அப்புதியடிகள் அதுகண்டு மகிழ்ச்சி
அடையாமல் அப்பர் மூர்த்தி திருவமுது
செய்யாதிருந்தமையைக் குறித்து வருந்தினர்.
அப்புதியடிகளாரின் நினைவைப் பூர்த்தி செய்யத்
திருநாவுக்கரசரும் அவர்கள் இல்லத்துக்கு
எழுந்தருளினார். இனி அற்புதத்தேவாரத்தைப்
பாடிமகிழுவோம்.

திருச்சிற்றம்பலம்

“ஒன்றுகொ லாமவர் சிந்தை யுயாவ்வரை
ஒன்றுகொ லாமுய ரும்தி சூடுவர்
ஒன்றுகொ லாமிடு வெண்டலை கையது
ஒன்றுகொ லாமவ ரூர்வது தானே”

திருச்சிற்றம்பலம்

(திருநாவுக்கரச நாயனார் தேவாரம்)

வேதோ (அ) கிலோ தர்மமூலம்

பிரதம பதிப்பாளர்
“சைவநீதி” மாத இதழ்
கொழும்பு

அன்புடையீர்

எல்லாம் வல்ல அருள்மிகு ஸ்ரீ ஞான பைரவப் பெருமான் திருவருள் கடாக்ஷம் கிடைப்பதாக. மேற்படி சைவநீதி பதிப்பகத்தால் மாதந் தோறும் வெளியிடப்படும் சைவநீதி பத்திரிகையில் கடந்த ஒரு வருடத்திற்கும் மேலாக நிர்வாகக் குழுவில் எம்மையும் இணைத்துக் கொண்டு எம்மால் இயன்ற சேவையாற்றுவதற்கு வாய்ப்பளித்தமைக்கு முதலில் மிகுந்த நன்றியினைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறோம்.

கடந்த “சைவநீதி” இதழில் (வெகுதானிய ஆடி) 15ம் பக்கம் பிரசுரிக்கப்பட்ட “செந்தமிழ்ச் சைவசிந்தனைச்செல்வர்களுக்கு” எனும் தலைப்பிலான கட்டுரையானது, நிர்வாக ஆசிரியர் என்ற வகையில் எம்மிடம் எந்த வகையிலும் கலந்தாலோசிக்கப்படாமல் பிரசுரிக்கப்பட்டிருந்தது, மிகுந்த அதிர்ச்சியினையும் ஆச்சரியத்தினையும் ஏற்படுத்துவதாக அமைந்திருக்கிறது.

குறிப்பிட்ட கட்டுரையானது சனாதன தர்மம் எனும் இந்து சமயத்தினையும் அதன் போற்றுதற்குரிய மகானாகக் கருதப்படும் ஆதி சங்கர பகவத பாதாள் அவர்களையும், அவரின் அத்வைத கொள்கைகளையும் முற்று முழுதாக தாக்குவதாகவும் அமைந்திருந்ததோடு, திட்டமிட்ட வகையில் பரம்மத் துவேஷத்தினையும், ப்ராமணத் துவேஷத்தினையும் ஏற்படுத்துவதாக அமைந்திருந்தது. இக்கருத்துக்கள் முற்றிலும் எமது கண்டனத்திற்குரிய கருத்துக்களாகும், என்பதை உறுதியாக தெரிவித்துக் கொள்வதோடு, அடியேன் நிர்வாக ஆசிரியராக இருக்கும் போது இப்படியானதொரு கட்டுரை சைவநீதியில் இடம் பெற்றதையிட்டு மிகுந்த மன வேதனை அடைகிறோம்.

சனாதன தர்மம் காட்டிய ஆதி சங்கர பகவத் பாதாள் அவர்களின் பாதார விந்தங்களைப் போற்றி அவர்கள் காட்டிய பாதையில் செல்லும் அடியேனின் இலட்சியக் கொள்கைக்கும் கருத்துக்களுக்கும் எதிரானதொரு கருத்துக்களை முன் வைக்கும் ஒரு பத்திரிகையில் அடியேன் நிர்வாக ஆசிரியராகப் பணியாற்றுவது ஆத்மார்த்தமாக திருப்தியளிக்காத காரணத்தால் “சைவநீதி” மாத இதழின் நிர்வாக ஆசிரியர் என்ற பதவியிலிருந்து அடியேன் “இராஜினாமா” செய்து சைவநீதியின் நிர்வாகப் பணியிலிருந்து விலகிக் கொள்வதை இத்தால் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

இங்கணம்,
சிவமூர்த்தி பாலரவி சங்கரக் குருக்கள்
இல. 42, டிவாஸ் ஸென்
கிரான்பாஸ்
கொழும்பு.

வினா விடைகள்

ஆண்டு - 11

- மாதினி -

1. சமுத்தின் சைவப் பாரம்பரியத்தின் தொன்மையை விளக்கி நிற்கும் சான்றுகள் எவை?
2. மிகத் தொன்மையான காலத்தில் எமது நாட்டின் நான்கு திசைகளிலும் விளங்கிய ஈஸ்வரங்கள் எவை?
3. சமுத்துச் சிவ வழிபாட்டின் தொன்மையை ஆராய்ந்த அறிஞர் யார்?
4. புராண படன் மரபை ஆரம்பித்து வைத்தவர் யார்?
5. ஆன்மீக வளர்ச்சிக்கும், கலை வளர்ச்சிக்கும் கூட்டு வாழ்வு போன்ற சமுதாய வளர்ச்சிக்கும் நிலைக்களாக விளங்குவது எது?
6. இலங்கையில் 5 தேர் வீதிவலம் வரும் ஆலயங்கள் எவை?
7. கொடித்தம்பம் இல்லாத ஆலயங்களில் நடைபெறும் திருவிழா எவ்வாறு அழைக்கப்படும்.
8. ஆலயங்களில் நடை பெறும் விசேட விழாக்கள் எவை?
9. வாயைத் துணியாற் கட்டிப் பூசை செய்யும் ஆலயங்கள் எவை?
10. சமுத்தைச் சிவபூமி என்று போற்றியவர் யார்?

கந்தபுராணம்

சுப்பிரமணியர் காப்பு

முனிரு முகங்கள் போற்றி முகம்பொழி கருணை போற்றி எவரும் துதிக்க நின்ற விராறுதோள் போற்றி காஞ்சி மாவடு வைகுஞ் செவ்வேண் மலரடி போற்றி யன்னான் சேவலும் மயிலும் போற்றி திருக்கைவேல் போற்றி போற்றி நாற்பயன்

இந்திராகிப் பார்மேவினப் முற்றினிது மேவிச் சிந்தையினினைந்த முற்றிச் சிவகதியதனிற் சேர்வா் அந்தமிலவுணர் தங்களைல் கெட முனிந்த செவ்வேற் கந்தவேன் பூராணந் தன்னைக் காதலித்தோது வோரே

வெள்ளியம்பலத் திருக்குத்தாழியமை

- கூடலான் -

தடாதகைப் பிராட்டியாரைத் திருக்கல்யாணம் செய்த பின்னர் சிவபெருமான் தேவர்கள், முனிவர்கள், அரசர்கள், யாவரையும், “போசனஞ் செய்ய வாருங்கள்,” என்று திருவாய் மலர்ந்தருளினார். அவர்கள் விரைந்து சென்று பொற்றாமரை வாவியில் ஸ்நானஞ் செய்து தங்கள் நியமத்தை முடித்துக் கொண்டு வந்தார்கள். வியாக்கிரபாத மகா முனிவரும் பதஞ்சலி மகா முனிவரும் எம்பெருமானை வணங்கி “பரமகருணாநிதியே கனகசபையில் நடிக்கின்ற உம்மடைய திருநடனத்தைத் தரிசித்து உண்பது அடியேங்களுக்கு நியமம்” என்றார்கள். உலகமே வடிவாகவுடைய விராட் புருடனுக்குச் சிதம்பரம் இருதயத் தானம். இந்த மதுரை துவாதசாந்தத்தானம். ஆகவே சிதம்பரத்திலும் மதுரையே மிக மேலானது. இங்கே யாம் செய்யும் நிருத்தம் முக்கியமானதாகவும் அற்புதமானதாகவும் இருக்கும். அது போக மோட்சங்களையும் இட்ட சித்திகளையுங் கொடுக்கும். அந்த நிருத்தத்தை இங்கே உங்களுக்குத் தரிசிப்பிப்போம், என்று சிவபெருமான் அவர்களுக்கு அருளிச் செய்தார். முனிவர்கள் சிவனை அஞ்சலி செய்து, “சீவன் முத்தி புரோசராகிய கருணாகரரே! பிரம்மாவிற்குச் சிதம்பரம் இருதய கமலமென்றும், இம்மதுரை துவாதசாந்தமென்றும் அருளிச் செய்தீர்கள். திருக்கைலாசம் முதலிய மற்றைய தலங்கள் எவ்வெவ்வங்கங்கள், அருளிச் செய்க”, என்று விண்ணப்பித்து நின்றனர். சோமகந்தரர் முனிவர்களை நோக்கி, “நீங்கள் கேட்டது உயிர்களுக்கெல்லாம் இதந்தருவது. ஆதலால்

மகான்மாக்கள் பாவனை செய்து உய்யும் பொருட்டுச் சொல்லோம்”, என்று குறிப்பிட்டுச் சொல்லத் தொடங்கினார். “பிரமாவின் சீரம் பிரமாண்டம். அரைக்குக் கீழ்ப்பட்டனவயாகிய காற்பெருவிரல், புறவடி, பரடு, கணைக்கால், முழந்தாள், தொடை நடு, தொடை மூலம், என்பவை கீழேமூலகம். மேலேமூலகம் அரைக்கும் மேற்பட்டனவாகிய மூலாதாரம், சுவாதிட்டானம், மணிபூரம், அநாகதம், விசுத்தி, ஆஞ்ஞஞு, பிரமரந்திரம் என்பவை. சருவ லோகங்களிலும்ள நமது இலிங்கங்கள் பத்தர்களுக்கு அருள் செய்யும் பொருட்டு மூலாதாரமாகிய இந்தப் பூவுலகில் எந்நானும் சாந்தித்தியமாய் இருக்கும். குதத்திற்கும் இலிங்கத்திற்கும் நடுத்தானமாகிய மூலாதாரம் கமலாலயமாகிய திருவாரூர். அங்கே நாம் தியாகராசரெனவும், இலிங்கத்தானமாகிய சுவாதிட்டானம் திருவானைக்காவில் சம்பு நாதரெனவும், நாபித்தானமாகிய மணிபூரம் அருணாசலத்தில் அருணாசலேஸ்வரர் எனவும், இருதயத் தானமாகிய சிதம்பரத்தில் சபாபதி எனவும், கண்டத்தானமாகிய விசுத்தி திருக்காளத்தியில் காளத்தீசரரெனவும், புருவ மத்திய தானமாகிய ஆஞ்ஞஞு காசியில் விகவநாதரெனவும், பிரமரந்திரம் கைலாசத்தில் ஸ்ரீ கண்ட பரமேஸ்வரரெனவும், ஆதாராதீதமாகிய துவாதசாந்தம் இம்மதுரையில் சுந்தரேசரெனவும் பெயர் பெறுவோம். இந்தத் துவாதசாந்தபுரம் மற்றைய தானங்கள் எல்லாவற்றிற்கும் முன்னே தோன்றியது. அதனால் அது எல்லாத் தலங்களிலும் உயர்ந்தகு. எம்மடைய மூர்த்திகளுள்ளே தாண்டவ

கந்தபுராணம்

ஓம் சக்தி

செறிதரு முயிர் தொறுந் திகழ்ந்து மன்னிய
ஸ்ரூவுமானிட மரபின் மேவியே
யறுவகை நெறிகளும் பிறவுமாக்கிய
இன்றவிதன் மலரடியிறைஞ்சி யேத்துவாம்.

விநாயகக் கடவுள்

மன்னுலகத்தினிற் பிறவி மாசற
எண்ணிய பொருளொலா மெனிதின் முற்றுறக்
கண்ணுதலுவடையதோர் களிற்று மாழுகப்
பண்ணவன் மலரடி பணிந்து போற்றுவாம்

வைரவக் கடவுள்

பரமனை மதித்திடாப் பங்கயாசன
வெநாகுதலை கிள்ளியே பொழிந்த வானவர்
குருதியுமகந்தையுங் கொண்டு தண்ட முன்
பரிதரு வருகணைப் போற்றி செய்குவாம்.

மூர்த்தி மேலானது. இத்துணைப் பெருஞ் சிறப்பினதாகிய இந்தத் தலத்திலே நம்முடைய தாண்டவத்தை விரைவிலே உங்களுக்குத் தரிசிப்பிப்போம்”, என்றார்ச் செய்து முனிவர்களோடு திருக்கோயிலினுள்ளே எழுந்தருளினார்.

அங்கே பூதகணங்கள் மொந்தையும், தண்ணுமையும் முழுக்க, திருநந்தி தேவர் முழுவம் தாக்க, விட்டுனு இடக்கை யார்க்க, தும்புருநாதர் இசை பாட, பஞ்ச துந்துபிகள் ஓலிக்க, சரஸ்வதி சுதிகூட்ட, பிரமா யாழ் கொண்டு சாமகீதம் பாட, தேவர்கள் கற்பகப் பூமாரி பொழிய, முயலகன் மேலே வலப் பாதத்தை வைத்து, இடப்பாதத்தைத் தூக்கிச் சுற்றே வளைத்துப் பத்துத்திருக்காங்களும், வலக்காரம் ஜந்தனுள் அபய ஹஸ்தத்திலே சூலமும், மற்றவைகளிலே டமருகம், பாணம், வாள் மழு என்பவைகளும், இடக்காரம் ஜந்தனுள் வரத

ஹஸ்தத்திலே பாம்பும், மற்றவைகளிலே அக்கினி, வில், கேடைகம், தண்டு, என்பனவைகளும், திருநீலகண்டமும், சங்கக்குண்டலம் அணிந்த திருச் செவியும், சந்திர கலையும் கங்கை தரித்த செஞ்சடையும், திருவெண்ணீரணிந்த திருமேனியும், நாக யஞ்ஞோபவீதமும், மூன்று திருக் கண்களும், உமாதேவி ஒதுங்கி நிற்கும் பக்கமும், அவள் மேல் வைத்திருக்கும் திருநோக்கமும், திருநகையும் விளங்க நிருத்தம் செய்தருளினார் சிவபெருமான். உடனே வியாக்கிரபாத மகா முனிவரும், பதஞ்சலி மகா முனிவரும், சிரசிற் கைகுவித்து இறைவன் திருவடியில் அடியற்ற மரம்போல் வீழ்ந்தனர்; துதித்தார்கள். பரமானந்த சமுத்திரத்தில் மூழ்கினர். இருடிகள், கந்தருவர், தேவர், முதலிய யாவரும் நிருத்த தரிசனம் பெற்று வணங்கி அன்புருவானவர்கள். திருக்கல்யாணத்தைத் தரிசிக்க வந்த மனிதர்களும் பதஞ்சலி வியாக்கிரபாத முனிவர்களால் திருநிருத்ததைத் தரிசித்தார்கள். பஞ்சலி மகாமுனிவர் அளவில்லாத சிவானந்தம் ஊறி மனசிலே நிரம்பி வழிவது போல மார்பிலணியப்பட்ட திருவெண்ணீரு கரையும் வண்ணம் பொழியானின்ற கண்ணீருள் மூழ்கினார். சிவபெருமான் பதஞ்சலி வியாக்கிரபாதர் என்னும் இரு முனிவர்களையும் நோக்கி, “நீங்கள் விரும்பியது யாது” என்றார்ச் செய்ய அவர்கள் வணங்கிக் கை குவித்துப், “பரம கருணாநிதியாகிய சுவாமி, பக்குவான்மாக்களுக்குப் பாசம் நீங்கும் வண்ணம் திருநிருத்தம் செய்தருளும் இத் திருக்கோலத்தோடு எக்காலமும் நின்றருளவேண்டும்” என்று விண்ணப்பஞ் செய்தனர். “கேட்ட வரம் தந்தோம்”, என்றான் இறைவன். “எம்பெருமானே ! இதனைத் தரிசித்தவர்கள் மீளப் பூமியில் வந்து பிறவாது முத்தி பெய்றுயியும் பொருட்டு அருள் செய்க” என்று வேண்டினர். சிவனும் இசைந்தருளினார்.

(ஆதாரம் : நாவலர் திருவினையாடற்புராண வசனம்)

திருக்கோத்தும்பி

- பண்டிதர் சி. அப்புத்துரை -

கோத்தும்பி என்று நிறைவூறுந் திருப்பாடல்களைக் கொண்டது இப்பதிகம். அது திரு வெனும் தெய்வ உணர்வைப் புலப்படுத்தும் அடையுடன் சேர்ந்து, திருக்கோத்தும்பி என, இப்பதிகத்தின் பெயராயிற்று. கோத்தும்பி அரச வண்டு. பெரிய வண்டு என்றும், ஜீவாத்மாக்களுள் மானிட வடிவு பெற்று வந்தவன் கோத்தும்பி என்று உருவகப்படுத்தப்பட்டுள்ளானென்றும் முநிமத் சுவாமி சித்பவானந்தர் கூறுவார். அந்த அரச வண்டை விலித்து, இறைவன் திருவடித்தாமரை மலர்களில் ஊதுவது மூலம் பெரும்பயன் பெறுமாறு ஏவுவது போன்று ஓவ்வொரு திருப்பாடலும் அமைந்துள்ளது. பூவிலுள்ள நறுமணத்தையும் தேனையுந்தான் வண்டு விரும்பும். மனிதவண்டு இறைவன் திருவடி மலர்களிற் கிடைக்கும் பேரின்பத்தேனை நுகரவேண்டும்.

திருக்கோத்தும்பி என்னும் இப்பதிகம், நாலுத்த தாவு கொச்சகக் கலிப்பா எனும் பாவகையானமைந்த இருபது திருப்பாடல்களைக் கொண்டது. இப்பதிகத்தின் இரண்டாம் பாடவினதும். ஆறாம் பாடவினதும் முதலாவது அடி ஐந்து சீர்களானமைந்தமை அவதானிக்கப்பட வேண்டியது. இப்பதிகத்தின் தீரண்ட பொருள் சிவனோடைக்கிடியம் என திருவாசகத்திரு வள்ளக்கிடை குறிப்பிடும். சிவனோடொன்றாதல், சிவனோடு ஐக்கிய மாதல் என்பது பொருள்.

அரச வண்டே, செந்தாமரையில் உறைபவராகிய பிரமாவாலோ, இந்திரனாலோ, கஸலமகள் திருமகள் என்போராலோ,

வேதங்களினாலோ, உருத்திரனாலோ, தேவர்களாலோ கண்டறியப்படாத செவ்விய திருவடிகளினிடமாகச் சென்று அம்மலர்களை ஊதி நுகர்வாயாக, என்கின்றது முதலாவது திருப்பாடல். ஆசையின் பாற்பட்டவர்களுக்கு அத்திருவடிகள் அரிய என்பது புலப்படுத்தப்படுகின்றது.

வண்டே, யான் எத்தகையவன்; என் உள்ளம் எத்தகையது; என் அறிவு எப்படிப்பட்டது? என்னை அறிவார் யார்? எம்பெருமான் என்னை ஆப்படுத்திக்கொண்டான். என் மயக்கம் தீர்ந்தேன். நீயும் அவன் தேன் நிரம்பிய செந்தாமரை போலுந் திருவடி மலர்களைச் சார்ந்து ஊதுவாயாக. அம்பலவன், அம்பலத்தை இடமாகக் கொண்டவன். அவனை அனுகினாற்றான் இன்பத்தேன் கிடைக்கும் என்பது துணிபு.

தினையளவு பூவை ஊதி நேரத்தைப் பாழிக்காதே! நினைக்குந்தோறும், காணுந்தோறும், நினைத்துப் பேசுந்தோறும், எப்போதும் எல்லா எலும்புகளும் இளக இன்பத்தேனைச் சொரிகின்ற கூத்துடையானிடஞ் சென்று அவன் திருவடி மலர்களை ஊதுவாயாக பேரின்பத்தேன் பெறுவாய். அதுவே வேண்டியது.

கண்ணப்ப நாயனாருக்கு ஒப்பான அன்புடையவர் இவ்வுலகில் எவருமில்லை. என் தந்தை என்ற வகையில் இறைவன் என்னையும் ஆட்கொண்டான். என்னைத் தில்லைக்கு வரும்படி

பணித்த அந்தப் பெருங் கருணையுடையவன் மஸரடிகளை, அவன் திருவடித் தாமரைகளைச் சென்று ஊதுவாயாக, என்கின்றார். அவன் வான் கருணையுடையவன்; நம்பிப் போகலாம் என்றவாறு.

கடவுள் இயல்பு இல்லாதோரைக் கடவுள் என்று மயங்கும் இந்த உலகத்தின்கண், அன்பு சிறிதும் இல்லாது, பற்றுக்களும் அற்றுப்போக, நிலைபேறுடைய, உண்மைத் தேவர் களுக்குத் தேவனாகிய தேவதேவனிடமாகச் சென்று அவன் திருவடி மஸர்களை ஊதுவாயாக. உண்மையைக் கண்டு நாடின் நன்மை நிச்சயம்.

தேடி வைத்த செல்வம், மனைவி, பிள்ளைகள், குலம், கல்வி என்னும் மயக்கங்களுடன் இவ்வுலகிற் பிறப்பு இறப்பு என்ற மாறுபாடான மயக்கக் குழப்பத்தைக் தெளியச் செய்த அறிவியற் சிந்தனையின் பாற்படும் அத்தலைவன் திருவடிமஸர்களை ஊதி நுகர்வாயாக. இறைவனிடமாக அறிவியற் சிந்தனைத் தொழிற்பாடு வேண்டும்.

என்னுடைய பொருத்தமில்லாத உள்ளத்தில், நினைத்தவுடன் அமுதமென ஊறிநிற்கும் சங்கரனை, ஒருமுறை கெட்டு அறிந்தவனாகிய யான் பின்னுங் கேட்டையுமாறு மறக்கமாட்டேன். அவன் திருவடிகளை ஒன்றிய தீயோரையும் அறியோம். ஆதலால் எவ்வகையானும் நமக்கு அருள்ளைச் செய்யும் அப்பெரியோனை அடைந்து அவன் திருவடி மஸர்களை ஊதுவாயாக என்பது. அன்பான் நினைவாரது உள்ளத்து அவர் நினைந்தவுடனுமே செல்லுபவன் அவன்.

ஒரு பொருளாய்த் தோன்றி, எத்தனையோ கிளைகள்வளர விடுத்து, அவை கொண்டு உயிர்கள்

கந்தபுராணம்

விநாயகர் காப்பு

திகட சக்கரச் செம்முகம் ஜந்துளான்

சகட சக்கரத் தாமரை நாயகன்

அகட சக்கர வின்மணி யாவுறை

விகட சக்கரன் மெய்ப்பதம் போற்றுவாம்

உச்சியின் மகுடமின்ன வொளிர்தர நுதலினோடை வச்சிரமருப்பினோற்றை மணி கொள்கிம்புரி யைங்க மெய்ச் செவிக்கவரி தூங்க வேழாமுகங் கொண்டுற்ற கச்சியின் விகடசக்ர கணபதிக் கண்பு செய்வாம்.

நன்மையடையும்படி செய்து, நாயினை ஒத்த என்னைப் பல்லக்கிலேற்றி இருக்கச் செய்த என் தந்தைக்கும் என் அன்னைக்கும் தொடர்ந்த அடிமைத்திறத்திற்கு உரியவனாகிய தலைவனுடைய திருவடிமஸர்களை ஊதி நுகர்வாயாக என்றவாறு. தந்தை, தந்தையின் தந்தை என்பதால் மரிபனன் என்பதும், அவனை இறுகப்பற்றுவதுதான் பொருத்தம் என்பதும் பெறப்படும்.

அகப்புறக் கருவிகள் கரணங்கள் எல்லாவற்றையுங் கடந்து அப்பாலுக்கப்பாலாய் நிற்கும் கறைக்கண்டனது திருவடிகளை ஆதாரமாகக் கொண்ட அளவில் பிறப்பு இறப்பு மயக்கம் தீர்த்தவன், அவனது திருவடிமஸர்களை ஊதி நுகர்வாயாக. குறைவில்லாதவனே குறை தீர்க்க வல்லவன் என்பது.

நோயினாற் பீடிக்கப்பட்டு, மூப்படைந்து, ஒதுக்கித் தள்ளப்பட்டு, நாயக்கு ஏற்படையதாகுமென்பது போன்ற இழிவுடைய செல்வத்தை விரும்பி, அதனாற் பெற்ற துன்பத்தினைத் தாயென வந்தேற்று ஆண்டு

கொண்டவனது திருவடிமலர்களை ஊதி நுகர்வாயாக என்பது. தாயினும் நல்ல தலைவன் என்றவாறு.

வன்னெஞ்சுடைய கள்வன், கடினமான மனத்தை உடையவன், என்று ஒதுக்கிவிடாது, கல்போன்றதாகிய என் நெஞ்சை உருகச் செய்து ஆண்டுகொண்டவன். நாய் போன்றவனாகிய என்னைக் கொண்டு தன் திருவடிகளைப் பாடச் செய்தவன். பேய் போன்று அலையும் மனமுடைய என் பிழைகளைப் பொறுப்பவன். என் சேவைகளை வெறுப்பின்றி ஏற்றுக் கொள்பவன். எம் தலைவன் தாய்மை இயல்பு பொருந்தியவன். அவனிடமாகச் சென்று அவன் திருவடி மலர்களை ஊதி நுகர்வாயாக. வன்நெஞ்சையும் இளகச் செய்து ஆட்கொள் வாளென்பதும், பாடும் பணியை உவகையுடன் ஏற்பாளென்பதும் பெறப்படுகின்றது.

எனக்கு இறைவனிடம் அன்பில்லை எவ்வதை நாமிருவருந்தான் அறிவோம். அவன் என்னை ஆண்டு ஏற்றுக் கொண்டமையை எல்லோரும் அறிவார். அவன் முன் என்னை ஆட்கொண்ட செயல் பழிப்பிற்கு இடமாகாது போகும்படி மீண்டும் அவன் கருணை கூடும்படியாக வேண்டும். உலகு தோற்றுவதற்குப் பிறப்பிடமாகி அவற்றுக்குப் புற்பாகி, இப்பால் உருவினொடு உமையுந் தானுமாக வந்து மறைபொருளாகி மறைக்கண் மறைந்து அந்தண்ணாகி மறை ஒதினன். நீண்ட சடாபாரத்தையுடைய சிவன் உமையுடனாகி எம்மை ஆட்கொள்ளாவிட்டால் நான் என்கிந்தை எத்தன்மையை ஆவோம். திசைகள், பெரிய கடல்கள் ஆய எம் தலைவன் திருவடிகள் தேனைச் சொரிவன். அவனருளே கண்ணாகக் கொண்டு அவனியல்பைச்

சிவஞானத்தாற் கண்டு மறைதலில்லாத பெருங்கருணைக் கடலாகிய, வெள்ளமாகிய, எம்தலைவனிடமாகி, என்னைத் தனிமையில் ஆட்கொள்ளுமாறு அவன் திருவடி மலர்களில் ஊதுவாயாக. இறைவன் பெருங்கருணையாளன், உயிர்களிடத்து அளப்பரிய தண்ணீரி உடையவன், அண்டமாயும் இருப்பவன், தண்ணை நினைப்பவர்க்கு அருளுபவன் எனும் உண்மைகளைப் பெறுகின்றோம். பொய்ப் பொருள்களான மண் பொன் முதலியவற்றை உண்மையானவை என்று நம்பி அழுந்திய என்னைத் தானேயாகி ஆட்மை கொண்டான். தோல், குழை, நீறு, சூலம் என்பவற்றை அவன் உடையவனாகியும் துகில் தோடு சாந்து கிளி வளை என்பவற்றை அவன் உடையவளாகியும் அர்த்தநாரீஸ்வர வடிவொடு தோற்றும் தோற்றங் கண்டு ரீங்காரம் செய்வாய். இவன் கருவடையவன், கொடுமையானவன், கீழானவன் என்று எண்ணி ஒதுக்காமல் எல்லையினரிக் கொடுக்கும் இறைவன் என் மனத்தகத்து வந்து நீங்கிக் கொண்டான். என் மனத்துள்ள துயரமெல்லாவற்றையும் தெளிவாக அறியும் படி அவன் திருவடிமலர்களில் ரீங்காரம் செய்வாயாக. பிரமாவும் திருமாலும் கண்டு கொள்வோமென்று புகுந்து காண முடியாது ஏமாற்றமடைந்து நிற்க, யான் இறுமாப்படைய, யானை முதலிய வற்றின் மேல் இடப்படும் தவிசை நாயின் மேலிட்டது போல என்னை ஒரு மனிதனாக்கி உலகு கெளரவிக்குமாறு செய்த இறைவன் திருவடி மலர்களிடமாக ஊதி நுகர்வாயாக என்பது. இறைவன் திருவடிகளே நிலையான செல்வம் என்றும் உமையுடனாகி இறைவன் அருள்வாளென்றும், இறை திருவடிப் பேறு பெற்றவர்க்குத் தொல்லையில்லை என்றும், அன்பர்களுக்கு அவன் அருள்கிடைக்குமென்றும் பெறுகின்றோம்.

பஞ்சபுராண மனனப்போட்டி

பஞ்சபுராணத்தை ஆஸய நித்திய நெமித்திய பூசைகளிலும் உற்சவகாலத்திலும் ஒத்தவும் மற்றுஞ் சைவக் கிரியைக் காலங்களில் ஒத்தவும் வசதியாக மாணவரை ஆசிரியர்கள் மூலம் பயிற்றுவித்துப் போட்டி நடத்திப் பரிசுளிக்கும் வைபவும் விஜயதசமி நன்நாளில் மெய்கண்டார் ஆதீனமும் வவுனியாக்கல்விக் கோட்டமும் இணைந்து வவுனியா குருமண்காடு அருள்மிகு காளியம்பாள் ஆஸயத்தில் சிறப்பாக நடத்தின். அவ்வைபவத்தில் இந்து மாமன்றத் தலைவர் (வவுனியா) திரு. சி. ஏ. இராமசாமி அவர்களும், வவுனியா மக்கள் வங்கிக் கிளைச் சிரேஷ்ட முகாமையாளர் திரு. சு. சிவபாதம் அவர்களும், சிறப்பு விருந்தினர்களாகக் கலந்து பரிசில்களை வழங்கினார்கள். விழாவுக்கு வவுனியாக் கோட்டக்கல்வி அதிகாரி திரு. க. சீனிவாசகம் அவர்கள் தலைமை தாங்கினார்கள்.

பஞ்சபுராணப் போட்டியிற் பங்குபற்றிப் பரிசில் பெறுவோர் விபரம்

ஆரம்ப பிரிவு:

செல்வி . பு . புவிதர்வெளினி	1ம் இடம்	வ/ ஆசிருளம்	அ. த. க. பா
செல்வி . யோ. சிவாசினி	2ம் இடம்	வ/ கல்நாட்டிய குளம்	" " "
செல்வி . செ. றம்மியா	3ம் இடம்	வ/ கோமரசங் குளம்	" " "

மத்தியபிரிவு:

செல்வன் . த . கைலன்	1ம் இடம்	வ/ சைவப்பிரகாச	ம . வி .
செல்வி . வி . கலாதர்சினி	2ம் இடம்	வ/ பூந்தோட்டம்	அ. த. க. பா
செல்வி . கு . குகரஞ்சனா	3ம் இடம்	வ/ பூந்தோட்டம்	" " "

மேற்பிரிவு:

செல்வி . ஓ . சிவராம்	1ம் இடம்	வ/ சைவப்பிரகாச	ம . வி .
செல்வி . கி . அனுஷா	2ம் இடம்	வ/ பூந்தோட்டம்	அ. த. க. பா
செல்வி . கு . குகரஞ்சனா	3ம் இடம்	வ/ பூவரங்குளம்	அ. த. க. பா

கூடிய புள்ளிகளைப் பெற்றுப் பரிக்குத் தெரிவு ரெப்யப்பட்ட பாடசாலைகள் விபரம்:-

வ/ பூந்தோட்டம் அ. த. க. பா	1ம் இடம்	வ/ சைவப்பிரகாச ம. வி .	
வ/ பெரிய கோமரசங் குளம் அ. த. க. பா	2ம் இடம்	வ/ பூந்தோட்டம் அ. த. க. பா	
வ/ சைவப்பிரகாச ம. வி .	3ம் இடம்	வ/ பூவரங்குளம் அ. த. க. பா	
வ/ ஆசிருளம் அ. த. க. பா	3ம் இடம்		விபரந்தருபவர் க. சீனிவாசகம் கோட்டக்கல்வி ஆதிகாரி வவுனியா.

வினாக்களுக்குரிய விடைகள்

1. தொல் பொருள் ஆய்வு, வரலாற்றுச் சான்றுகள்.		
2. வடக்கு: நகுலேஸ்வரம்	கிழக்கு : கோணேஸ்வரம்	
தெற்கு: தெய்வந்துறை சந்திரசேகரம்	மேற்கு : திருக்கேதீஸ்வரம், முன்னேஸ்வரம்	
3. கலாநிதி போல் பீரிஸ்	4. ஆறுமுக நாவலர்	5. கோயில்
6. மாவிட்டபுரம் கந்தசுவாமி கோயில், பொன்னம்பலவாணேஸ்வரர் ஆஸயம், மாத்தளை முத்துமாரி அம்மன் ஆஸயம்.		
7. அலங்காரத் திருவிழா	8. சிவராத்திரி, யமசங்காரம், சூரசங்காரம்	
9. மண்டூர், செல்வச்சந்திதி	10. திருமூலர்.	

சிவமயம்

கொழும்பு கதிரேசன் வீதி

அருள்மிகு ஸ்ரீ கதிர் வேலாயுத சுவாமி கவிதாஞ்சலி

- பண்டிதர் சி. அப்புத்துரை -

கதிர்வேலா யுத்ர்கவிதாஞ் சலியா மொன்றைப்
புதியதுவாய்ப் புனைந்தேத்தப் புகுந்து நின்னைக்
துதிசெய்தேன் கணபதியே துணைந் யென்று
வீதி செய்து விணைவழியை வேண்டி நின்றேன்

கொழும்புநகர்க் கதிரேசன் கோல வீதிக்
கொழுங் கோயில் வதிந்தக்ருஞ்கு துமரா வுன்னைப்
பொழுது நினைந் தடியர்நாம் போற்றி நின்றோம்
எழுந்தக்ருள்க இறைஞ்சு கின்றோம்.

விண்ணவர்தம் துயர்களைய வேண்டி வந்த
கண்ணுத லோன் கவின்மைந்த கதிர்வேல் சாமி
என்னிடவே முடியாது ஏழ்மை யுற்று
மண்மதிற் றுடிக்கின்றோம் மதித்து வாராய்.

துரபதுமன் முதலாம் அவனைத் தேய்க்க
வீரவே லிணையேவ விழைவு கண்டோம்
காரணமொன் றறியாவெம் கவலை தீர்த்துக்
கௌரவஞ்சேர் வாழ்வளிப்பாய் கதிர்வேல் சாமி.

பிரணவமென் பொருளாது மைங்க ரன்தன்
அரவணப்பிற் குரியவருந் தம்பி யானாய்
கருதரிய துன்புழந்தோம் கதிர்வேல் சாமி
கரங்கூப்பி இறைஞ்சுகின்றோம் காக்க வேண்டும்.

கார்த்திகைக்கன் னியர்வளாந்த கதிர்வேல் சாமி
பார்த்திருக்க மாட்டாயெம் பரித விப்பை
பார்த்திபன்முன் பனியெனவே பறக்கத் துன்பம்
சிர்திபெறு வாழ்வளித்துச் சிறப்பிப் பாயே.

ஆறுபடை வீடுடைய ஜியா எங்கள்
ஆறுமுக நாயகநாம் அணைந்த துன்பம்
நீறுபட நின்தாள்கள் நினைந்து நின்றோம்
வீறுகொள்வாய் கதிர்வேலா விணைகள் தீர்ப்பாய்

கொழும்பு கதிரேசன் வீதி
அருள்மிகு ஸ்ரீ கதிர்வேலாயுத சுவாமி கோயில்
கல்யாண மன்றபத் திறப்பு விழாச் சிறப்பிதழுக்கு
அனுசரணை வழங்கியேர்.

1. திரு. E.S.P. கணேசலிங்கம்
2. திரு. R. விஜயகுமார்
3. திரு. சி. திருச்சிற்றம்பலம்
4. திரு. சி. பாக்கியநாதன்

—
சிவமயம்

**‘சைவநீதி’ தொடர்ந்து வெளிவர வேண்டுமென்றுதானே
 விரும்புகிறீர்கள்!**

**உங்கள் பங்களிப்பான ஒருவருடச் சந்தாவை உடனும்
 அனுப்பி வையுங்கள். பெருந்தொகையென்றில்லை.
 இலக்கையில் வருடச்சந்தா ரூபா 200/- மட்டுந்தான்.**

ஏனைய நாடுகளில் US \$ 15 அல்லது
 10 ஸ்ரேலிங் பவண்

அனுப்ப வேண்டிய முகவரி

**C. NAVANEETHAKUMAR
 42, JANAKI LANE,
 COLOMBO - 04,
 SRI LANKA.**

ஶாம்ருக்கா

பயம் ஏன்

